

సనాతన సారథి

ఏప్రిల్ 2017

భవసాగరోద్ధార పాదారవింద, పాహిమాం శ్రీ సాయి పర్తిపురీశ!

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్చితము

సంపుటము 60
సంచిక 4

ఏప్రిల్ 2017

ప్రచురణ తేదీ
మార్చి 23

1. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	4
2. దివ్యత్వాన్ని అనుభవించడమే ఆరాధన	అవతారవాణి	9
3. ఆనంద ప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి	డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి	13
4. నామికన్న నామమే మిన్న	అవతారవాణి	16
5. జ్ఞానజ్యోతి (కవీనాం కవిః)	చీమలకొండ జయశాస్త్రి	19
6. సమస్త సాధనల సారము ప్రేమప్రవాహమే!	దివ్యానుగ్రహ లేఖ	22
7. రామనామం - తారక మంత్రం	చంద్రమౌళి రమాదేవి	24
8. సేవాధర్మం	డా॥ బి.వి. పట్టాభిరామ్	27
9. మధుర మోహనములు మా సాయి పలుకులు	రేగళ్ళ అనిల్ కుమార్	30
10. ముత్యాల సరాలు (9వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	31
11. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (70వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	34
12. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	37
13. అభిరుచి - అభ్యాసం	చిన్నకథ	41
14. మహిత మంగళం	డా॥ జంధ్యాల సుమన్ బాబు	42

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతినిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

టెలిఫోన్ : 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD: 08555 ISD CODE: 0091-8555

గమనిక: అడ్రసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రకృత మూడు పువ్వుల గుర్తు (***)

ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

ఆధికారికమైన వెబ్సైట్లు : ప్రచురణల విభాగం, సాధనా ట్రస్టు: www.srisathyasaipublications.com

భగవాన్ ఫోటోలు: www.saireflections.org ప్రశాంతి సమాచారం: www.theprasanthireporter.org

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామోక్తార్థోగ్రే వాహిని

(గత సంచిక తరువాయి - 38వ భాగం)

ఇంతలో ప్రాతఃకాలమయ్యెను. ఒకరిని ఉంచి మరొకరు కాలకృత్యములు తీర్చుకొని స్నానసంధ్యాదులు ఆచరించి వచ్చిరి. ఇంతలో రామచంద్రుడు కదిలి కన్నులు నులుముకొనుచూ నలుదిక్కులు తేరపార చూచి లేచెను. సీతాదేవినికూడను మేల్కొలిపి, ఇరువురూ గంగానదికి వెళ్ళి స్నానముల నాచరించి తిరిగి లక్ష్మణుడు, గుహుడు ఉన్న ప్రదేశమునకు వచ్చి తమ్మునకు మఱిపాలు తెమ్మని ఆజ్ఞచేసెను. అన్న మాటను శిరసావహించు లక్ష్మణుడు మారుమాటాడక, కొంతదూరము వెళ్ళి మఱిపాలను ఒక దొప్పలో తీసుకొని వచ్చెను. ఆ తెచ్చిన పాలను తల వెంట్రుకలకు రాసుకొనగా అవి జడలుగా తయారయ్యెను. వారి చర్యలను చూచి సుమంతుడు గొల్లున ఏడ్చెను. కన్నులు మూసుకొనెను. రాముని రాజ్యతిలకమును చూడవలసిన నేత్రము జటామకుటములను చూడవలసి వచ్చెనుకదా అని విచారించెను.

హృదయము దహించిపోయెను. చేయునది లేక చేతులను జోడించుకొని సుమంతుడు, రాముని ముందు నిలచి, “రామచంద్రా! నా అదృష్టము క్షీణించినది. నేనిక అధిక కాలము అరణ్యములో నివసించు ప్రాప్తికి నోచుకోలేకపోవుచున్నాను. మహారాజు విధించిన ఆజ్ఞ పూర్తిచేసితిని. అరణ్యమున ఏదైన ఒక పవిత్ర నదీతీరము వచ్చువరకూ వెళ్ళి, ఆ ప్రదేశమున సీతారామలక్ష్మణులను విడచి, నీవు రథములో వెనుకకు రమ్మని తెలిపిన వచనములు తమకు విన్నవించుచున్నాను. ముందు తమ ఆనతికి వేచియున్నాన”ని తల వంచుకొని కంటిధారలు కార్చుచూ అతి దీనుడై నిలిచెను.

సుమంతుని చూచి రాముడు, “సుమంతా! నీవు విచారించకుము. మహారాజుయొక్క ఆజ్ఞ పూర్తిచేయుట నీకు మాత్రమే కాదు, నాకుకూడనూ కర్తవ్యము. నీకు ఇచ్చిన ఆజ్ఞ నీవు నెరవేర్చినందున నాకెంతయో ఆనందము. ఇక నాకు ఇచ్చిన ఆజ్ఞను శిరసావహించి నేటినుండి నా కర్తవ్యమును నేను ఆచరింతును. నీవు ఇక అయోధ్యకు వెళ్ళుటలో కాలహరణము చేయకుము. నీకొరకై తల్లిదండ్రులు అమితమైన ఆతురతతో కాచుకొనియుందురు. మా ప్రయాణముయొక్క వివరములు వినగోరుచుందురు. కాన నీవు రథమును వెనుకకు మరల్చుము” అని రామచంద్రుడు పలికెను. అంత సుమంతుడు “శ్రీరామచంద్రా! అయోధ్యానగరము అనాథ కాకుండునట్లు చూచుకొనుము. మీరు లేనప్పుడు మహారాజు జీవించుట కష్టము. భరతుడు రాజ్యము చేయుట దుస్తరము” అని బాలునివలె ఏడ్చుచూ పాదములపై బడిన సుమంతుని లేవదీసి, “సుమంతా, సత్యముకంటె నుత్కృష్టమగు ధర్మము మరియుకటి

లేదు. ఈ సంగతి వేద, పురాణ, ఇతిహాసములలో సుప్రసిద్ధము. అట్టి సర్వోత్కృష్టమైన ధర్మము నాకు సులభముగా లభించినది. దానిని విడిచిపెట్టిన యెడల నాకునూ, నా వంశమునకునూ మూడు లోకములందు అపకీర్తి వచ్చును. కోటిమరణములకంటే, అపకీర్తి సంభావితమైన దహించును. నీవు నా తండ్రిగారి పాదములమీద పడి నమస్కరించి నా విన్నపములను విశదము చేయుము. నన్నుగురించి, సీత, లక్ష్మణులగురించి వారు చింతింపకుండునట్లు చూచుకొనుము' అని పలుకుచున్న శ్రీరామ సుమంతుల సంవాదమును గుహుడును, అతని పరివారమును విని వ్యాకులపడిరి.

వారలకు తెలియకనే వారల నేత్రములనుండి ధారలుధారలుగా నీరు కారదొడగెను. ఇది భరించలేక లక్ష్మణుడు కొన్ని కఠినవచనముల బలికెను. కానీ అతని వచనము లనుచితములని రాముడు తెలిసికొని అతనిని వారించెను. తదుపరి రాముడు మంత్రిని చూచి, “సుమంతా! లక్ష్మణుడు బాలుడు. అతని వచనములను నీవు పాటించక, మా తండ్రిగారితో విన్నవింపకుడు. నాపై గల ప్రేమచేతను, సీత పడుచున్న బాధచేతను అతని మనస్సు అవిధముగా బాధపడి, సీతారాములను అడవికి పంపెగదా అని తనలో ఒకవిధమైన తప్పు అభిప్రాయము పడుటచేత ఈ వచనములు వెలువడినవి. సహజముగా లక్ష్మణుడు మహాగుణశాలి. నీకు తగినవాడు” అని లక్ష్మణుని గుణగణములను వర్ణింపజొచ్చెను. తలవంచుకొని దుఃఖముతో కుములుచున్న సుమంతుడు తలయెత్తి, “స్వామీ! జానకి సుకుమారి, వనవాస కష్టముల

నోర్వలేదు. ఏవిధమున జానకి నగరమునకు తిరిగి వచ్చునో ఆ విధమున ఆమెకు బోధించుట ఉచితము. ఆమె అయోధ్యకే ప్రాణము, రాజ్యలక్ష్మి. ఒకవేళ ఆమె అయోధ్యకు వచ్చుటకు అంగీకరించని యెడల అయోధ్యావాసులు జలము లేని మీనములవలె జీవించుట కష్టము. ఆమె స్వేచ్ఛానుసారము తల్లివద్దగానీ, అత్తవద్దగానీ సుఖముగా నివసించియుండ

వచ్చును. ఇదే మహారాజుగారుకూడనూ తనకు తెలుపుమని పదేపదే నాతో చెప్పి పంపిరి. మీరు పడునాలుగు సంవత్సరములు వనవాసము చేసి అయోధ్యకు చేరునాటికి జానకిని అయోధ్యకు తీసుకొని రావచ్చును” అని రామునితో తెలుపుచుండ, రామచంద్రుడు సీతను చూచి, ‘చక్కగా వినుచున్నావా?’ అన్నటుల హెచ్చరించెను.

అంత రాముడు, “సీతా! తండ్రిగారి సందేశమును వింటివికదా! నీవు ఇంటికి వెళ్ళు. నిన్ను చూచి అయిననూ నా తల్లిదండ్రులు, నా వియోగబాధను కొంత మరతురు. వారలు ఈ వృద్ధాప్యమున అమితముగా బాధను భరింపలేరు. కాన నీవు మంత్రితో తిరిగి అయోధ్యకు వెళ్ళుట ఎంతైనా అవసరము” అని అనేకవిధముల బోధించుచున్న రాముని చూచి, “ప్రాణనాథా! మీరు సర్వజ్ఞులు, సర్వధర్మములను ఎరిగినవారు. మీకు నేను వేరు చెప్పనవసరంలేదు. నా విన్నవమొకింత ఆలకింపుడు. ఛాయ పదార్థము ననుసరించియుండునుకాని విడచి ఉండజాలదు కదా! సూర్యుని విడచి సూర్యకాంతి, చంద్రుని విడచి చంద్రకాంతి ఎటులుండ వీలుకాదో

అదేవిధమున రామచంద్రుని విడచి సీతాధాయ ఉండజాలదు” అని సమాధానము జెప్పెను. మంత్రితో, “సుమంతా! మీరు నా తండ్రి, మామలతో సమానులు. నా హితకారులు. ఆర్యపుత్రులగు నా భర్త పదకమలములు తప్ప తదితర సంబంధములతో నాకు ప్రయోజనము లేదు. కన్న కొమరునకంటే, కట్టుకున్న కోడలు అత్తమామలకు అధికము కాదని లోకమునకు విదితమే. నన్ను చూచుకొని కొమరుని వియోగబాధను మరతురన్నమాట అర్థము లేనిది. ఇక నా తండ్రిగారి భోగైశ్వర్యములను పుట్టిననాటినుండి అనుభవించితిని. నా భర్త వినా అవి అన్నియూ తృణప్రాయములని నే గ్రహించితిని. నా పతిని విడిచిన నాకు వేరు గతిలేదు. కాన, వేరుగా భావించక నన్ను తిరిగి అయోధ్యకు గొనిపోవు ప్రయత్నములను మరచిపొండు. నా అత్తమామలకు నా హృదయపూర్వక నమస్కృతులను, నా విన్నపములను చెప్పి నన్నగురించి విచారింప వలదని బోధింపుడు. సీత అత్యంతానందముతో అనగా అయోధ్యలో ఉన్న ఆనందముకంటే, మిథిలానగరమున అనుభవించిన వైభవములకంటే ఎన్నియో వేల రెట్లు సంతోషముతో, సుఖముతో వనవాసమును అనుభవించుచున్నదని తెలుపుడు. నా ప్రాణేశ్వరునితో, వారి ప్రియ సోదరుడు వీరాగ్రగణ్యుడైన లక్ష్మణునితో నేను ఎట్టి ఇక్కట్లునూ లేక భయాందోళనములూ లేక ఆనందంగా వనవాసము చేయుచున్నానని తెలుపుడు. మార్గాయాసము ఏమాత్రము లేక ఇది చాలా అదృష్ట జీవితమని నేను భావించుచున్నట్లు తెలుపుము.”

ఇట్లు సీత చెప్పిన మాటలను విని సుమంతుడు ఆ సీతాదేవిని తలయెత్తి చూడలేకపోయినాడు. చెవులతో వినలేకపోయినాడు. నోటితో జవాబు చెప్పలేక పోయినాడు. ఆమె గుణములను, ఆమె భావములను తలంచుచు ఇట్టి రాజ్యలక్ష్మిని దూరము చేసుకొన్న ప్రజలు ఎంత దురదృష్టవంతులో! ఏ జన్మమున ఏ

పాపము నొనరించిరో! చిక్కిన అవకాశమును కూడనూ దక్కించుకొనలేకపోతిమికదా అని తనలో తాను చింతించుచూ, “రామా! అటులయిన నాకు ఒక అనుజ్ఞ దయచేయుడు. నన్ను మీతో ఈ వనమునందు పదునాలుగు సంవత్సరములు ఉంచుకొని నాచే సేవలు చేయించుకొనుటకైననూ సెలవివ్వవలెన”ని ప్రార్థించెను.

అందులకు రాముడు, “సుమంతా, నీకు రాజసీతి బాగుగా తెలుసు. నీవు దశరథ చక్రవర్తికి మంత్రివి కాని నాకు కాదు. నీకు ఆజ్ఞ ఇచ్చునది దశరథుడుకానీ నేను కాదు. అంతియేకాక, నీవు ఈ సమయమున మహారాజును విడచియుండుట ధర్మము కాదు. నీవు మహారాజునకు కుడిభుజమువంటివాడవు. కాన నా ఆనందమును కోరుదువేని, నీవు ఆలస్యము చేయక అయోధ్యకు పొమ్ము. ఆరీతిగా చేసిన నాకునూ, నా తల్లిదండ్రులకునూ ఎంతయో శాంతిని చేకూర్చిన వాడవు కాగలవు” అని ఇంకా ఎన్నియో విధముల తెలిపిన రామవచనములను మీరలేక, “అయ్యో! నా విధి నన్ను విడువకున్నద”ని బోరున ఏడ్చి మువ్వరి పాదములకు నమస్కరించి, పొంగి పొరలివచ్చు దుఃఖముతో వెనుకకు నడవలేక నడుచుచున్న సుమంతుని చెయ్యిపట్టుకొని రామచంద్రుడు రథము వరకూ తీసికొనివచ్చి, రథములో కూర్చొనబెట్టి, సుమంతునీ గుఱ్ఱములనూ ప్రేమతో పలుకరించి, ఇక కదలవలసినదిగా ఆజ్ఞ చేసెను.

సుమంతుడు రథమును నడిపించెను. గుర్రములు సహితము వెనుకకు తిరిగి చూచుచు, ఎంత ప్రయత్నించిననూ అవి ముందుకు నడవకపోయినవి. సకిలించుచూ, సారెసారెకూ వెనుకకు లాగుచూ వచ్చెను. రామునివైపున చూచుచూ కంటినీరు తుడుచుకొనుచూ, తల బాదుకొనుచూ వెళ్ళుచున్న సుమంతుని నిషాదపతియైన గుహుడు చూచుచూ తన

శిరస్సును ఒక చెట్టుకు ఆనించి భరించలేని బాధ పడజొచ్చెను. ఈవిధముగా బలవంతముగా రాముడు సుమంతుని పంపి, భార్యయూ తమ్మునితో గూడి గంగాతీరమునకు వచ్చెను.

“నోరులేని జంతువులే రామవియోగమును సహించలేక ఏడ్చుచున్నవి కదా! ఇక రాముని కన్న తల్లిదండ్రులు, ప్రజలు రామవియోగమును ఎట్లు భరింతురు, సహింతురు? ఆ కౌసల్యాదేవి ఎంత దుఃఖించుచున్నదో కదా!” అని గుహుడు తనలో తాను చింతించుచూ, అమితమైన దుఃఖముతో కుమిలి పోయెను. ఇంతలో సీతారామలక్ష్మణులు గంగా తీరమునకు నడుచుచుండుట చూచి గుహుడు కూడనూ వారిని అనుసరించి ఇవతలి ఒడ్డులోవున్న నావికుని పడవ ఇటువైపునకు తెమ్మని కేక వేసెను. తమ యజమాని కేకను విని, పడవను నావికుడు రామచంద్రుడున్న స్థానమునకు నడుపుకొని వచ్చెను. గుహుడు ఆ నావికుని పిలిచి, “దశరథ మహారాజు కొమరుడైన శ్రీరామచంద్రుడు సతీసోదర సమేతుడై వనవాసము చేయుచున్నాడు. వారు ఇప్పుడే గంగానదిని దాటి అడవులలో ప్రవేశింతురు. కాన నీవు పడవను శుభ్రపరచుమ”ని ఆజ్ఞచేసెను. దీనికి పూర్వమే రామచంద్రుని చరిత్ర ప్రజలద్వారా విని యుండుటచేత, “సరేకానీ, ఆనాడు తన పాదము సోకగనే గుండు స్త్రీగా మారెనన్న కథ విని యుంటిమి కదా! ఆ రామచంద్రుడేనా ఇతడు? లేక ఇతను వేరే రామచంద్రుడా?” అని గుహుని, సేవకుడైన నావికుడు ప్రశ్నించెను. అందుకు గుహుడు, “నావికా, నీకెంత జ్ఞాపకము! ఏనాడో జరిగిన విషయమును నీవు స్మరించి నాకుకూడనూ స్మరణకు వచ్చునటుల చేసితివి” అని తక్షణమే రామచంద్రుని వైపునకు తిరిగి, “రామా! చూచితిరా? మా నావికుడు తమ మహత్తర శక్తిని మదియందు మరువక ఈ

సమయమున దానిని నాకు జ్ఞాపకము చేయుచున్నాడు. ఆనాడు గౌతముని భార్యయగు అహల్య శాప విమోచనమును నా రాజ్యములో ప్రజలు ఎంత చింతించుచున్నారో! తమ దివ్యశక్తులను తెలుసుకొనిన వారెట్టి ధన్యులో కదా!” అని తన నావికుని భక్తి శ్రద్ధలను వర్ణించుచుండగనే, రామచంద్రుడు పడవలో కూర్చొనుటకు పడవ చెంతకు బయలుదేరెను.

ఇంతలో నావికుడు దగ్గరవచ్చి, “రామచంద్రా! నా జన్మ ధన్యమైనది. ఏనాడో వినిన నామమును ఈనాడు సాక్షాత్తుగా దర్శించగలిగితిని. తమను, తమ దేవిని, సోదరుని గంగానది దాటించునట్టి అదృష్టము నాకు లభించుట అనేక జన్మల పుణ్యఫలము. అయితే ఒకపరి తమ పాదతీర్థము నా శిరస్సున చల్లుకొని, తదుపరి పడవను నడిపింతును. మొదలు తమ పాదములు నా చేతియందుంచుడు” అని ప్రార్థించెను.

ఈ నావికుని మాటలు వినుచున్న గుహుడు, తన సేవకునకు శ్రీరామచంద్రునిపై ఇంతటి భక్తి శ్రద్ధలున్నవన్న విషయము తనకు ఇంతకు ముందెన్నడూ తెలియనందున ఆశ్చర్యపడి, “అహా! నావికుని అదృష్టమెంతటిద”ని తనలో తాను ఆనందించి, “నావికా! రామచంద్రుని పడవలో కూర్చొనబెట్టి ఒక పాత్రలో పాదములు కడిగి తీర్థమును స్వీకరించవచ్చుకదా! వారిని నిలబెట్టి ఈరీతిగా చేయుట గౌరవముకాదు” అని మందలించెను. అందులకు నావికుడు, “ప్రభూ, తమరు శ్రీమంతులు. నేను అతిపేదను. ఈ కార్యము చేతనే నా సంసారమును పోషించుకొనుచున్నాను, వచ్చు ధనము దినబత్తెమునకే చాలదు. ఇక అధిక వ్యక్తులు నా తలపై పడిన వారిని నేనెట్లు పోషింతును? కాన తమరు వేరుగా భావించక పడవపై కూర్చొనక పూర్వమే రామచంద్రుని పాదములు కడుగుటకు అనుజ్ఞ ఇవ్వండి” అని వేడుకున్నాడు.

నావికుడు చెప్పు మాటలు రామునకు అర్థమైనవి. రాముడు సీతను చూచి నవ్వుచూ, “చూచితివా? ఈ నావికుని భయము!” అని హెచ్చరించినాడు. అయితే గుహనకు ఏమీ అర్థముకాక, “నావికా! నీ మాటలు నాకేమీ అర్థమగుటలేదు. వనవాసము చేయ సంకల్పించిన రామచంద్రుని గంగను దాటించుటకూ, నీ సంసార తాపత్రయములకూ గల సంబంధమేమి? ఒకవేళ రామచంద్రుని దగ్గర పడవను దాటించుటకు అధిక పన్ను చెల్లించుమని కోరుచున్నావా? అట్లు కోరుట నీ తెలివితక్కువ అనే చెప్పవచ్చు. నీ సంసారమునకు అవసరమైన ధనమేమైనా కావలెనన్న నేను చెల్లించును. రామచంద్రుని నుండి ఆశించవద్దు, త్వరగా సిద్ధము కమ్ము” అని నావికుని తరుమ జొచ్చెను. అందులకు నావికుడు, “ప్రభూ! రామచంద్రుని పాదములో ఏదో ఒకవిధమైన శక్తి ఉన్నదని వింటిని. అతని పాదధూళి సోకగనే రాయి స్త్రీగా మారినదట. నా పడవలో అనేక కణ్ణముక్కలున్నవి. ఇవన్నీ స్త్రీలుగా మారిన, నా పడవలో పుట్టినవారితో నాకే సంబంధముకానీ ప్రభువుల వారికెట్టి సంబంధమూ ఉండదు. కాన మొదలు ఆ పాదములను కడిగిన, నాకు అట్టి భయము పోవును.

అంతియేకాక, రామపాదతీర్థము నా శిరస్సుపై చల్లుకొనుటచే నా పాపము నశించును. కాన మీరు నా వాంఛకు అడ్డుచెప్పక సెలవింద”ని గుహుని కోరెను.

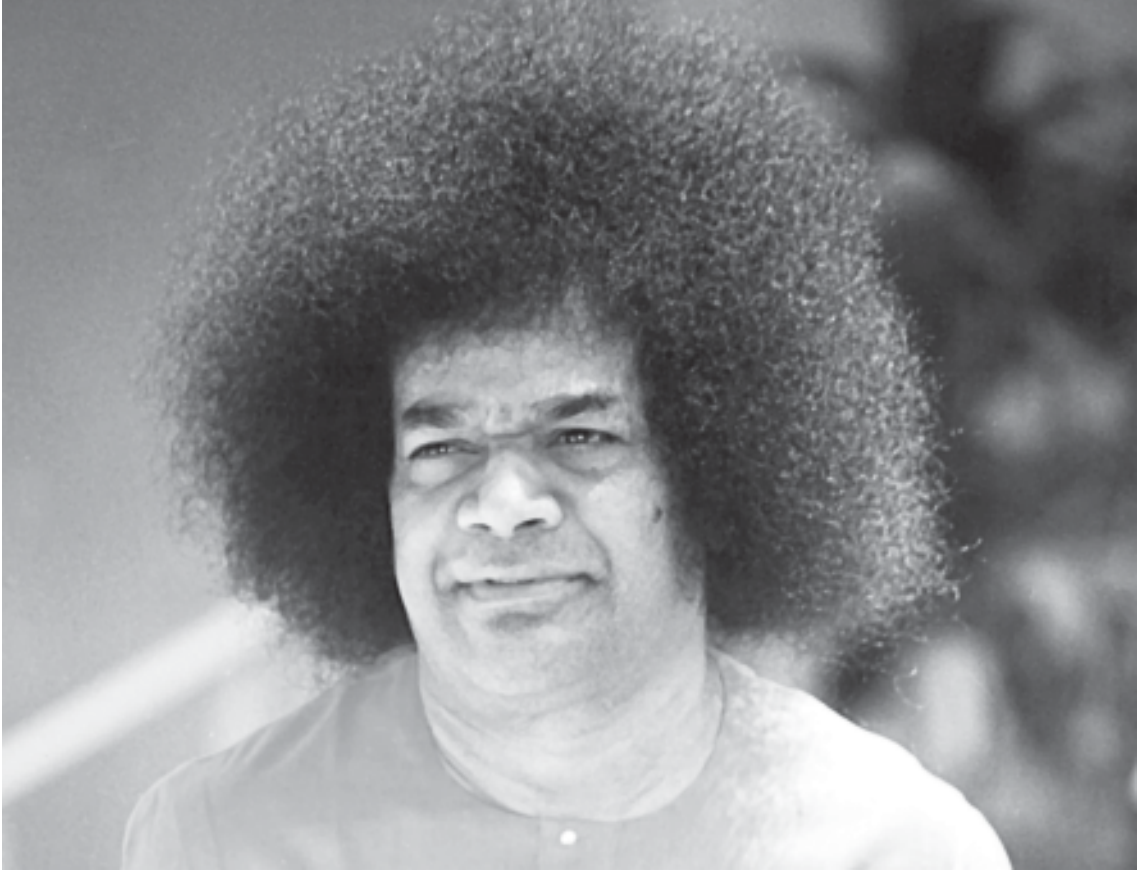
గుహుడు కొంత యోచించుచున్నప్పటికినీ రామచంద్రుడు చిరునవ్వుతో నావికుని పిలిచి, తన పాదములు నావికుని అరచేతులందు పెట్టి, “నాయనా! నీ ఇష్టప్రకారము పాదములను కడుగుమ”ని ఆజ్ఞాపించెను. అంత నావికుడు రామచంద్రుని పాదములను హస్తములందుకొని గంగాజలముతో బాగుగా వ్రేళ్ళసందులయందుకూడనూ అతిజాగ్రత్తగా కడిగి ఆ పవిత్ర జలమును శిరస్సున చల్లుకొని తన పడవయంతట ఆ జలమును ప్రోక్షించెను. అంత నావికుడు తృప్తితో పరమానందపడి రామచంద్రుని పడవలోనికి చేయిపట్టుకొని ఎక్కించుకొనెను. రామచంద్రుడు సీతను తన హస్తములతో పడవలోనికి దాటించుకొని లక్ష్మణునికూడా తనతో కూర్చొన బెట్టుకొని నావికుని అమాయకత్వమును, భక్తిని ఆనందముతో ఒకరితోనొకరు మాట్లాడుకొనుచూ ఉండగా పడవ కదిలెను. గుహునితో అనేక విషయములను తెలుపుచూ కాలమును గడుపుచున్న రామలక్ష్మణులు కాలము తెలియకనే గట్టు చేరిరి.

(సశేషం)

❖ ఆత్మజ్యోతి ప్రకాశించాలంటే... ❖

జ్యోతిని వెలిగించాలంటే ఒక ప్రమిద కావాలి. దానిలోపల తైలం పోయాలి. దానిలో ఒక వత్తిని పెట్టాలి. దీపం వెలిగించేందుకు ఒక నిప్పుపెట్టె కూడా ఉండాలి. ఈ జ్యోతి బాహ్యమైన చీకటిని దూరం గావిస్తుంది. అట్లే, మన అంతరంగమునందు గల చీకటిని దూరం గావించుకోవాలంటే, దానికి ఒక ప్రమిద, వత్తి, నూనె, అగ్గిపెట్టె కావాలి. మన హృదయమే ఒక ప్రమిద, మన మనస్సే ఒక వత్తి, ప్రేమయే తైలం, వైరాగ్యమే నిప్పుపెట్టె. ఈ నాలుగూ చేరినప్పుడే ఆత్మజ్యోతి ప్రకాశిస్తుంది. అప్పుడే అజ్ఞానమనే అంధకారం దూరమవుతుంది.

- బాబా

అవతారవాణి:

దివ్యత్వాన్ని అనుభవించడమే ఆరాధన

ప్రాకృతమైన భేదభావాలకు, విభిన్న పరిస్థితులకు, రాగద్వేషములకు మనస్సే మూలకారణం. మనస్సు చేతనే జగత్తు గోచరమౌతున్నది. జగత్తంతయు మనో మయమై ఉంటున్నది. మనస్సే లేకుండిన జగత్తే లేదు; జగత్తే లేకుండిన రాగద్వేషములే లేవు; రాగద్వేషములే లేకుండిన సుఖదుఃఖములే లేవు. సుఖదుఃఖములు లేని స్థితియే మానవత్వం. కాని, ఈనాటి మానవుడు సుఖదుఃఖాలతో క్రుశ్చి కుమిలిపోతున్నాడంటే దీనికి

కారణం రాగద్వేషములే. రాగద్వేషములకు ఈ ప్రకృతియే కారణం; ఈ ప్రకృతికి మనస్సే కారణం. “మనో మూల మిదం జగత్”. కనుక, ప్రాకృతమైన మనస్తత్వమునుండి అతీతమైన మనోస్థాయికి మానవుడు చేరినప్పుడే దివ్యత్వాన్ని గుర్తించడానికి వీలవుతుంది. జాగ్రత్తస్వప్నసుషుప్తులకు అతీతమైన అంతర్బుద్ధిని మనము ఏనాడు అలవర్చుకొందుమో అనాడే మానవత్వం మాధవత్వంగా రూపొందుతుంది.

విత్తనములో వృక్షముంటున్నది. వృక్షము సాకారమును పొందినప్పుడు బీజము నిరాకారమైన తత్వాన్ని పొందుతుంది. ఈ సాకార నిరాకారములు రెండింటియందు 'సత్' తత్త్వమనేది ఏకంగానే ఉంటున్నది. విత్తనమును చూసినప్పుడు వృక్షము గోచరించదు. కాని, వృక్షములోని కొమ్మలు, రెమ్మలు, ఆకులు, ఫలములు సర్వమూ విత్తనమునందే ఇమిడి ఉంటున్నవి. అట్లే, మానవత్వంతోకూడిన దివ్యత్వాన్ని పరికించినప్పుడే పవిత్రమైన స్వస్వరూపాన్ని మనం చూడటానికి వీలౌతుంది. మానవునికి బాహ్యదృష్టి ఉన్నంతవరకు అన్నీ బాహ్యలక్షణాలే గోచరిస్తాయి. అంతర్దృష్టిని అభివృద్ధిపరచుకొని అంతర్ దివ్యత్వాన్ని దర్శించినప్పుడు దీని ప్రతిబింబమే విశ్వరూపంగా మారుతుంది. దానినే 'రియలైజేషన్ ఆఫ్ కాస్మిక్ డివైన్' అన్నారు. ఈ 'కాస్మిక్ డివైన్'కు, 'ఇన్నర్ డివైన్'కు ఉన్న వ్యత్యాసమేమిటి? వ్యక్తిత్వముతో కూడినప్పుడు దీనిని 'ఇన్నర్ డివైన్' అన్నారు; ఇది సర్వత్రా వ్యాపించినప్పుడు దానినే 'కాస్మిక్ డివైన్' అన్నారు. కనుక రెండూ ఒక్కటే. 'ఇన్నర్ డివైన్'యొక్క ప్రతిబింబమే 'కాస్మిక్ డివైన్'.

భేదములకు కారణం దృష్టియే!

మోసంబి ఫలములోపల తీయని రసము చేరి ఉంటున్నది; పైన చర్మము కప్పియుంటున్నది. ఈ రెండూ చేరినదానినే "మోసంబి" అని పిలుస్తాము. ఇవి రెండూ భిన్నము కాదు, రెండూ చేరి ఒక్కటే. కాని, దానిలోని తీయని రసమును స్వీకరించవలెనన్న పైనున్న చర్మమును తీసివేయాలి. అదేవిధంగా, ప్రకృతి పరమాత్మ రెండూ ఒక్కటైనప్పటికీ మనం ప్రకృతి భావమును వినర్జించినప్పుడే పరమాత్మ భావమును స్వీకరించడానికి వీలవుతుంది. ప్రకృతి పరమాత్మల తత్త్వము భిన్నత్వము కాదు, ఏకత్వమే. ఈనాటి మానవుడు తన భావములను మార్చుకోవలసివస్తుంది.

ఈ భేదములకు కారణము దృష్టియేకాని, సృష్టి కాదు. మన దృష్టిని మార్చుకోవాలి. ఇది ఒక వెండి ప్లేటు. వెండి, ప్లేటు రెండూ ఒకటే. వీటిని వేరు చేయడానికి వీలుకాదు. దీనిని మనం ప్లేటు దృష్టితో చూస్తున్నామే కాని, వెండి దృష్టితో చూడటంలేదు. ఆధారమైన వెండిని మనం దృష్టిలో పెట్టుకొన్నప్పుడు ఆధేయమైన ప్లేటు మనకు మరుగవుతుంది. జీవునకు, దేవునకు మధ్య మనస్సనేది ఒక తెరగా ఉంటున్నది. ఈ మనస్సును స్వాధీనపర్చుకొన్నప్పుడే జీవుడు దేవుడు ఏకమైపోతారు. దీనిని అనుభూతితో మనం ఆశ్రయించవలసినదేకాని, తర్కవితర్కములతోగాని, ఇంకేవిధమైన విచారణతోకాని మనకు అర్థం కాదు.

హృదయ సౌందర్యమే ప్రధానం

మానవుడు తెల్లవారి లేచినది మొదలు రాత్రి పరుండువరకు బాహ్యదృష్టినే పెంచుకొంటున్నాడు. బాహ్యమైనవన్నీ క్షణభంగురమైనవే. అవి కేవలం అప్పటికప్పుడు మాత్రమే ఆనందాన్ని అందిస్తాయి. అనంతమైన, అమృతమైన మానవ జీవితాన్ని కేవలం అల్పమైనదిగా విశ్వసించి అప్పటికప్పుడు తృప్తి పడటానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. కనుకనే, శాంతి సుఖ సంతోషాలకు దూరమైపోతున్నారు. ఈవిధమైన ప్రయత్నాలు ఎన్ని సంవత్సరాలు చేసినప్పటికీ శాంతి అనేదానిని చూడలేము, అనుభవించలేము.

ఒక చిన్న ఉదాహరణ: మానవుడు సహజంగా తన నిత్యజీవితంలో ఇంటి మొదలు వంటివరకు సౌందర్యాన్ని ఆశిస్తుంటాడు. తన గృహమునకు, దేహమునకు సౌందర్యాన్ని చేకూర్చుకొనుటకు అనేక ప్రయత్నములు చేస్తుంటాడు. అదే తనకు ఆనందాన్నిస్తుందని భ్రమిస్తున్నాడు. ఈ సౌందర్యము కేవలం క్షణికమైన తృప్తినందిస్తుందికాని, శాంతిని ఆనందాన్ని అందించలేదు. అంతర్ముఖమైన సౌందర్యాన్ని తీర్చిదిద్దుకోవాలి. అదే హృదయ సౌందర్యము. ప్రేమ,

సహనము, దయ మొదలైన సద్గుణాలతో హృదయాన్ని సౌందర్యపర్చుకోవాలి. ఇట్టి అంతర్ముఖమైన హృదయ సౌందర్యమే మానవునికి శాశ్వతానందమునిస్తుంది. అట్టి మహనీయుని మాటలు, చేతలు మధురంగా ఉంటాయి. అతణ్ణి ఆరాధించుటలో తప్పేమున్నది?! ప్రతీ మానవుడు ఇట్టి ఆరాధనాస్వరూపునిగా మారాలి. ఆరాధన అనగా ఏమిటి? పూజలు పునస్కారాలు, అభిషేకాలు చేయటం కాదు. ఆకర్షణ చేత రెండు హృదయాలు ఏకం కావడమే ఆరాధన. ఏకత్వాన్ని గుర్తించడమే ఆరాధన. మానవత్వంలోని దివ్యత్వాన్ని ఆనందంగా అనుభవించడమే ఆరాధన. కనుక, ప్రతీ మానవుడు అంతర్ముఖ సౌందర్యాన్ని తగినరీతిగా తీర్చిదిద్దుకోవాలి.

ప్రకృతి ఒక మధురమైన ఫలము వంటిది

ప్రకృతిని ప్రాకృత భావంతో అనుభవించినంత వరకూ మాధుర్యరహితంగానే గోచరిస్తుంది. కారణము ఏమిటి? ఆయా స్థాయిని పురస్కరించుకొని జగత్తు ఆయా రుచులను అందిస్తుంది. మామిడిపండు మంచిజాతిదైనప్పటికీ అది పిందె స్థితిలో వగరుగానే ఉంటుంది; మధ్యస్థితిలో పుల్లగానే ఉంటుంది; పరిపూర్ణ ఫలముగా మారిన తరువాతనే అందులో మాధుర్యము గోచరిస్తుంది. అట్లే, ప్రకృతి ఒక మధురమైన ఫలమువంటిది. కాని, దీనిని మనో భావములతో చూసినంతవరకు సుఖదుఃఖములనే రుచులను మనకు అందిస్తుంది. పరతత్త్వముతో దీనిని పరికించినప్పుడే ఇందులోని మాధుర్యము మనకు అర్థమవుతుంది. కనుక, మానవుడు మనస్సును మార్చుకొనే విధానాన్ని ప్రయత్నపూర్వకంగా సాధించాలి. మంచి తలంపులు, మంచి భావములు, మంచి దృష్టి, మంచి మాటలు కలవాడే మానవుడు. కనుక, చెడును అనకు, చెడును వినకు, చెడును కనకు. ఇదే మూడు కోతుల కథయొక్క స్వరూపము.

ఈనాడు శ్రవణం, వాక్కు, దృష్టి - ఈ మూడింటి వికారముచేతనే ప్రకృతి మాలిన్యమైపోతున్నది. దీనికి కారణమేమిటి? నీలోని భావములు మలినమైనవి కావటంచేతనే బయట సృష్టికూడా మలినంగా కనిపిస్తున్నది. కనుక, మనస్తత్వాన్ని దివ్యత్వంగా మార్చుకోవాలి. మనస్సును నిర్మూలించడం ఎవరి తరమూ కాదు. మనస్సును దైవత్వములో ఐక్యము గావించాలి. అప్పుడే దీని మాధుర్యంకూడా మనకు అర్థమవుతుంది.

గంధపుచెక్కను అలాగే ఉంచితే ఎంత సమయ మైనప్పటికీ సుగంధమును అందుకోలేము. దానిని చక్కగా అరగదీసినప్పుడే దాని సుగంధాన్ని అందుకో గలము. అదేవిధంగా, ప్రకృతియందు కూడా సుగంధ ముంటున్నది. కాని, ఆ సుగంధాన్ని అనుభవించ వలెనంటే ప్రకృతిని దైవత్వంతో ఐక్యం గావించాలి. దీనికై మానవుని మనస్సు అనేక స్థితులను దాటవలసి వస్తుంది. వాటినే - సహజ మనస్సు, 'సూపర్ మైండ్', 'హైయర్ మైండ్', 'ఇల్యుమినేటెడ్ మైండ్', 'ఓవర్ మైండ్' అన్నారు. కాని, సహజమైన మనస్సునే మనము సరియైన స్థితిలో నడుపుకోలేకపోతున్నాము. ఇంక 'సూపర్ మైండ్'కు ఏవిధముగా ప్రయాణించగలము?! ఐతే, పట్టుపట్టితే దీనిని తప్పక సాధించవచ్చును. దివ్యత్వాన్ని అనుభవించినప్పుడు సమస్తము దైవస్వరూపంగానే గోచరిస్తుంది. దీనినే "తురీయావస్థ" అన్నారు. తురీయావస్థనే "ఓవర్ మైండ్" అన్నారు. అనగా, మనస్సుకు అతీతమైనదిగా ఉంటుంది. అప్పుడే మానవుడు 'ప్యూర్ డివైన్ సెల్ఫ్'గా రూపొందుతాడు. అతడే దివ్యపురుషుడు. అతనికి ఎట్టి గుణములూ లేవు. కనుకనే, అతడు సర్వవ్యాపకుడిగా ఉంటున్నాడు.

శబ్ద, స్పర్శ, రూప, రస, గంధాదులనే ఐదు గుణములు కలది భూమి. ఐతే, జలములో శబ్ద, స్పర్శ,

రూప, రసములనే నాలుగు గుణములే ఉన్నాయి. కనుకనే, ఇది భూమికంటే విశాలంగా రూపొందింది. అగ్నిలో శబ్ద, స్పర్శ, రూపములనే మూడు గుణములు మాత్రమే ఉండడంచేత అది జలముకంటే మరింత విశాలంగా రూపొందింది. గాలిలో శబ్ద, స్పర్శలనే రెండు గుణములు మాత్రమే ఉన్నాయి. ఈవిధంగా గుణములు తగ్గడంవలన గాలి మరింత సర్వ వ్యాపకత్వాన్ని అనుభవిస్తోంది. ఇంక, ఆకాశంలో శబ్దము మాత్రమే ఉన్నది. కనుకనే ఆకాశం మరింత విశాలంగా రూపొందియున్నది. ఒక్క గుణమున్నట్టి ఆకాశమే సర్వత్రా కనిపిస్తుంటే ఇంక, గుణములే లేనట్టి భగవంతుడు ఎంత సర్వవ్యాపకుడుగా ఉండాలి!

అశాశ్వతమైనది దేహమే; నీవు కాదు

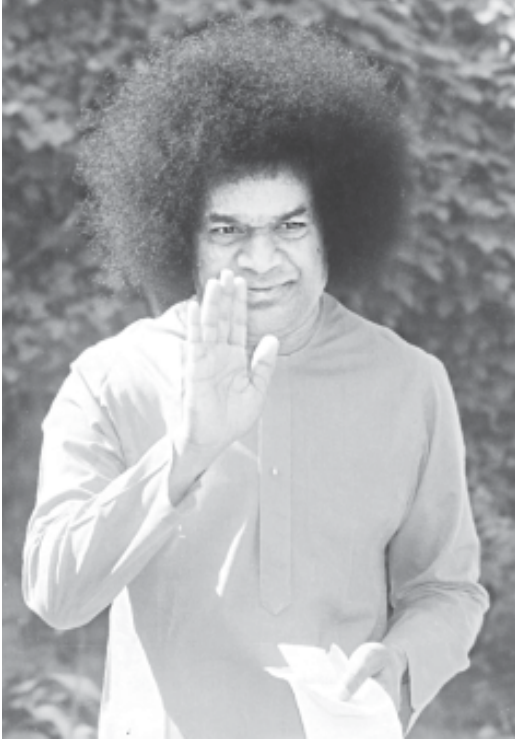
లోకంలో మన కంటికెదురుగా ఎంతోమంది మరణిస్తున్నారు. కాని, “నేను శాశ్వతంగా ఉండాలి” అని ఆశిస్తున్నావు. దీని అంతరార్థమేమిటి? నీవు శాశ్వతుడవే! కనుకనే ఆ సంకల్పం నీలో పుడుతున్నది. దేహము అశాశ్వతంకాని, నీవు శాశ్వతుడవే. ఈ సత్యాన్ని మనం చక్కగా విచారించాలి. నూరు సంవత్సరాల ముదుసలికూడా - “సార్! ఇంజెక్షన్ మెల్లగా ఇవ్వండి, కష్టపెట్టద్దండి” అంటుంది. ఇంత సుఖస్వరూపమైనది ఈ మనస్సు. కనుక, సత్యం, సుఖం, అందం - ఈ మూడు భగవత్ స్వరూపమే. దీనినే “సత్యం శివం సుందరం” అన్నారు. ఇదే మానవుని నిజస్వరూపం.

విద్యార్థులారా! మనస్సుండవచ్చును. తక్షణమే దానిని మార్చుకోవడానికి వీలులేదు. ఐతే, దానిని కొంతవరకు అరికట్టుకోవాలి. మనస్సు దేనినో వాంఛిస్తుంది. తక్షణమే అక్కడికి బుద్ధిని పంపాలి. దేనికోసము? మనస్సుకు బుద్ధి చెప్పడానికే - “ఓ మనస్సా! నీ పిచ్చి ఆటలు ఆడవద్దు. విచారించి

విషయాన్ని పరిశీలించి చూడు, విచక్షణా జ్ఞానం పెంచుకో. కోరినదంతా లభించాలని ఆశపడవద్దు” అంటూ మనస్సుకు బోధించాలి. ఈ బోధన చేయడానికి ప్రయత్నించినప్పుడు మనోవేగం తగ్గిపోతుంది. కనుకనే, దానిని విజ్ఞానమన్నారు. ఇది ఎలాంటి విజ్ఞానము? ఇది శాశ్వతమైన, అనంతమైన విజ్ఞానము. దానిని మనం సంపాదించుకోవాలి. ఇది అసాధ్యమని భ్రమించకూడదు. నీవు పట్టుపట్టి ప్రయత్నిస్తే ఎంతైనా సాధించవచ్చును. “రావాలంటే త్రోవే లేదా! కావాలంటే కరుణే రాదా...!” అన్నారు. నడవాలనే సంకల్పముంటే చిన్నచీమ ఎంత దూరమైనా నడుస్తుంది. కాని, ఎగరకూడదనుకుంటే పెద్ద గ్రద్ద అయినా ఉన్నచోటనే పడుంటుంది. “నేను దీనిని సాధించాలి” అనే సంకల్పాన్ని పెంచుకోవాలి. “నాకు, నా ఎదుటి వ్యక్తికి మధ్య ఎట్టి భేదమూ లేదు, మా ఇరువురి మధ్యనున్న మనస్సును త్రుంచుకోవాలి” అని పట్టుదలతో సాధించాలి.

చాలామంది విద్యార్థులు సరిగా వినటం లేదు. ఇంక ఆచరించడం ఎక్కడి నుండి వస్తుంది?! కన్నులు స్వామిని చూస్తుంటాయి కాని, చెవులను స్వామి మాటలపైన ఏకాగ్రతతో ఉంచడం లేదు. అట్టివారు ఆచరణలో ఏమాత్రం పెట్టగలరు?! ఈ వేదాంతాలు ఎన్నైనా మనస్సులను మార్చలేవు. విన్నవాటిని ఆచరణలో పెట్టి ఆనందించాలి. నూరు చెప్పేదానికంటే ఒక్కటి ఆచరణలో పెట్టండి. ఇదే ఈనాడు మనం నేర్చుకోవలసిన వేదాంతం. ఇదే మనం తెలుసుకో వలసిన ఆధ్యాత్మికం. నోటితో భగవన్నామం, మనస్సుతో భగవచ్చింతన, కన్నులతో భగవత్ రూపము, ప్రేమతో భగవత్ విచారణ- ఈ నాల్గింటి ఏకత్వమే ఆనందాన్నిస్తుంది. ఇలాంటి ఆనందాన్ని అనుభవించడానికి తగిన కృషి చేయండి.

(22.5.93 నాటి శ్రీవారి దివ్యోపన్యాసమునుండి)

ఆనందప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి

డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి

“అగ్నికి వేడి, వెలుతురు, రూపం ఉన్నట్లే దివ్యాత్మ తత్వానికి ప్రేమ, ఆనందం, అమృతం అనేవి లక్షణాలు. సృష్టిలోని ప్రతి పదార్థానికీ నామం, రూపం ఉన్నాయి. ఈ నామ రూపాలు వేర్వేరు కావచ్చు. కానీ వీని వెనుక దాగిన సత్యమే సచ్చిదానందము. వీటిని అస్తి, భాతి, ప్రియము అంటారు. ‘సత్’ - ప్రకాశించుట, ‘చిత్’ - చైతన్యము, ఆనందము (ప్రియము) అనేవి ప్రతి పదార్థములోనూ గల అంతర్గత సాధారణ ధర్మాలు.

మానవుడు నిత్యమైన, సత్యమైన ఆనందాన్ని పొందలేక సుఖం రూపంలో ఆనందాన్ని అభాసగా అనుభవిస్తున్నాడు. ఈ సుఖం ఇంద్రియగ్రాహ్యమైనది, విషయములపైన ఆధారపడినది. అందువలన మనం పొందే సుఖం దుఃఖంగా పరివర్తన చెందుతుంది. కనుక, మనం పొందే సుఖాన్ని రెండు దుఃఖాలమధ్య గల వ్యవధిగా గుర్తించాలి. నిత్య సుఖం, శాశ్వతానందం ఆత్మతత్వంలోనే ఉంది. మానవుని సహజస్థితి ఈ ఆత్మానంద స్థితియే. ఇది ప్రతి రోజూ సుషుప్తి (గాఢనిద్ర)లో సహజంగా అనుభవించబడుతుంది. కానీ, ఈ సహజమైన ఆనందం తెలిసి అనుభవించబడడం లేదు. స్ఫురణ (ఎవేర్‌నెస్)లో తెలిసీ ఆనందం అనుభవించడం జీవిత పరమావధి. అంతఃకరణ పరిశుద్ధిచేత, సమాజసేవచేత, ఆత్మోన్నతిచేతా ఆనందం సాధించ గలగాలి. పవిత్ర కర్తవ్యములను భగవదర్పితములుగా నెరవేర్చుటే ఆనందానుభవమునకు ముఖ్య సాధన. సత్యమువలననే ఆనందము, అమృతత్వమూ లభిస్తాయి. ఆ ఆనందమును మనము అందుకోవలెననీ, జగమునకు అందించవలెననీ స్వామి ఆశిస్తున్నారు. స్వామి వచ్చింది ఆనందము అనే పెన్నిధిని ఎలా పొందాలో మనకు తెలియజేయడానికే. మనము ఆనందాన్ని పొందే రహస్యాన్ని మరచిపోయాము.

“రండి. నా నుంచి ఆనందాన్ని పొందండి. ఆనందంలో జీవిస్తూ పరిపూర్ణశాంతిని పొందండి. నేను మీనుంచి ఆశించేది మీ ప్రేమనూ, మీ భక్తినే! నేను ఆనందస్వరూపుణ్ణి. నానుండి మీరు పొందే ఆనందం, మీరు అనుభవించే ఆనందం, అదే నా ఆహారం” అంటారు స్వామి.

మనం ఆనందంగా ఉంటే, తద్వారా సంపూర్ణారోగ్యంతో విలసిల్లుతుంటే అవ్యక్తానందభరితులవుతారు స్వామి. మన చెయ్యి అందుకొని ఆధ్యాత్మికపథంవైపుకు నడిపిస్తూ, దివ్యాశీస్సులను అందజేస్తారు. విశ్వప్రేమతత్వాన్ని అర్థం చేసుకుంటూ మధుర ప్రేమతో భగవంతుని ఆరాధిస్తూ ఉంటే, ప్రతిగా స్వామి ప్రేమానురాగాలను సొంతం

చేసుకోగలుగుతాము. ఆధ్యాత్మిక ప్రగతిని అందుకో గలుగుతాము. ఇదే, ఇదే స్వామి మనపరంగా ఆశించే ప్రతిఫలం. తమలోని అంశావతారులమైన మనలను పునీతులను చేయడంకోసం; మనమూ దివ్యాంశ సంభూతులమేనన్న సత్యాన్ని మనకు ఎరుకపరచడం కోసం; ప్రేమస్వరూపులుగా, దివ్యాత్మస్వరూపులుగా మనలను తీర్చిదిద్దడంకోసం; ఆనందస్వరూపులుగా బ్రహ్మానంద స్థితిని మనకు కైవసం చేయడంకోసం మన స్వామి సత్యం, ధర్మం, శాంతి, ప్రేమలను తమ దివ్యప్రేమామృతంతో రంగరించి మనకు అందించే ప్రయత్నాలను నిరంతరం చేస్తూనే ఉన్నారు.

ఐతే, మనం స్వామికి సంతృప్తిని కలిగిస్తున్నామా? లేదు. కారణం? మనలోని ప్రేమరాహిత్యం, స్వార్థపూరిత మనస్తత్వం, అవగాహనా లోపం, సంకుచిత స్వభావం, ధనవ్యామోహం, బాధ్యతారాహిత్యం, కుసంస్కారం. అంతేకాదు. ఈర్ష్యా, అసూయా, ద్వేషం, పగా, ప్రతీకారాలతో ఈ సమాజాన్ని జనారణ్యంగా మార్చివేస్తున్న తరుణంలో మనలో ప్రేమామృతాన్ని నింపడానికి, నిర్మల నిష్కల్మష నిష్కపటమైన మధుర ప్రేమతత్వాన్ని ఉద్బోధించడానికి ప్రేమానందస్వరూపులై ఒక ప్రేమశక్తిగా ఉద్భవించారు స్వామి. వారి మాటలు హృదయములో నుండి ప్రేమతో ప్రవహిస్తున్నవి. హృదయమే ప్రతి మాటనూ మధురమధురంగా చేయగలదు. మధుర భావములూ, మధురమైన భాషా, మధురమైన ప్రవర్తనా మధురమైన ఫలములనే అందిస్తాయి. కనుక, హృదయమును ప్రేమతో నింపుకోవాలి. అప్పుడు హృదయమునుండి నిర్గమించే ప్రతి శబ్దమూ తేజో బలములతో నిండి ఉంటుంది. ప్రేమను మించిన శక్తి మరొకటి లేదు.

బాధ్యతాయుతమైన కుటుంబ వ్యవస్థ అంటే స్వామికి ఎంతో మమకారం. ఆత్మీయతానురాగాలతో, త్యాగ నిరతితో, ఆధ్యాత్మిక ప్రగతితో ఆనందప్రదమై విలసిల్లే గృహాలే, గృహస్థుల హృదయాలే దైవనిలయాలుగా భాసిస్తాయంటారు స్వామి. అలాగే ఆదర్శనీయమై

అష్టాదశకరంగా ఉండాలని ఆశిస్తారు స్వామి. కానీ, అటువంటి దైవనిలయాలు ఈనాడు అంతరించి పోతున్నాయి. మానవ సంబంధాలూ, ఆపేక్షలూ, త్యాగ భావనలూ అరుదైపోతున్నాయి. స్వార్థం పెచ్చుపెరిగి కుటుంబ వ్యవస్థ భిన్నాభిన్నమైపోతోంది. ఉమ్మడి కుటుంబ వ్యవస్థ నీరుగారిపోతోంది. కని పెంచి అష్టకష్టాలు పడి తమను ప్రయోజకులను చేసిన తల్లిదండ్రులకే గుప్పెడు అన్నం పెట్టి కాస్తంత నీడను కల్పించడానికి వెనుకంజ వేస్తున్న ప్రబుద్ధులు ఎక్కువైపోతున్నారు.

గత్యంతరం లేక, ఆదుకునే దిక్కులేక, పలకరించే నాథులు లేక, వృద్ధాశ్రమాలవైపు దృష్టి సారిస్తున్నారు చాలామంది. సరైన ఆదరణ లేక, యాంత్రిక జీవులమధ్య ఇమడలేక ఎవరి స్థోమతను బట్టి వారు వృద్ధాశ్రమాలను ఆశ్రయిస్తున్నారు. అలాగే, ప్రేమకు నోచుకోని పిల్లలూ, వికలాంగులూ శరణాలయాలలో తల దాచుకుంటున్నారు.

గృహాలే ప్రశాంతినిలయాలైనప్పుడు నిజానికి ఆశ్రమాలు, ఆశ్రయాలూ అవసరమే లేదు. వాంఛనీయాలుకూడా కావు. ఐనా నరకకూపాలలో ఉండలేనివారికి కొంతైనా ఉపశాంతిని అందించగలిగేవిగా ఉండాలవి. నిరాశా నిస్పృహలతో సతమతమయ్యేవారికి ఉపశమనాన్ని అందించగలగాలి. అనారోగ్యకరమైన వాతావరణంలో ఇమడలేకపోతున్నవారిని ఆరోగ్యకరమైన బాటలో నడిపించగలగాలి. ఒంటరితనాన్ని భరించలేక పోతున్నవారికి 'మేమున్నామం'టూ భరోసా కలిగించి, జీవితంపైన ఆశలను కల్పించగలగాలి. ఐతే, ఆశించిన మానసిక ప్రశాంతతా, ఆరోగ్యపరిరక్షణ, ఆహార పరిపుష్టి ఆశించినమేరకు వారందుకోగలుగుతున్నారా? అత్మానందాన్ని పొందగలుగుతున్నారా? ప్రశాంతమైన జీవితాలను పొందగలుగుతున్నారా? కారణాలు ఏవైనా అవి పూర్తి స్థాయిలో అందుబాటులోకి లేవేమోనన్నీస్తోంది. అశాశ్వతమైన బంధాలకూ అనుబంధాలకూ దూరంగా వచ్చేసినా గతాన్ని నెమరు వేసుకుంటూ, అనుబంధీకుల అనాదరణను గుర్తు తెచ్చుకుంటూ ఆనందాన్నీ,

అరోగ్యాన్నీ నాశనం చేసుకుంటూ తద్వారా దైవ చింతనకూ దైవసన్నిధికి దూరమై జీవితాలను నిష్ఫలమూ, నిరుపయోగమూ చేసుకుంటున్నారు చాలామంది.

ఈ లోకములో అందరికన్నా సన్నిహితమైన వ్యక్తి ఒక్క భగవంతుడే! తల్లిదండ్రులైనా కొంతదూరము ఉండవచ్చు గానీ భగవంతుడు అందరికన్నా దగ్గర ఉంటున్నాడు. అందరికన్నా దూరంలోకూడా ఉంటున్నాడు. ఎప్పుడు నీవు ప్రేమిస్తావో అప్పుడు తల్లిదండ్రులకన్నా సన్నిహితుడు. నీవు ప్రేమించకపోతివా, ఆయన దూరంగా ఉంటాడు. “అణోరణీయాన్ మహతో మహీయాన్” ప్రేమించినప్పుడు అణుస్వరూపుడై నీలో ఉంటున్నాడు. ప్రేమించనప్పుడు ఘనస్వరూపుడై అంతటా ఉంటున్నాడు. మనం ఏవిధమైన మార్గాన్ని అనుసరించాలి? యోచించాలి. స్వామి సందేశాలను సదా మననం చేసుకోగలిగినప్పుడు గృహాలనూ, ఆశ్రమాలనూ, శరణాలయాలనుకూడా దైవ నిలయాలుగా, ప్రశాంతినిలయాలుగా మనం మార్చుకో గలుగుతాము. ‘అనాథలు’ అన్న సంబోధననే అర్థరహితంగా చేసుకోగలుగుతాము.

“ఒక మానవుని మరొక మానవునితో చేర్చునది ప్రేమయే. ప్రేమ లేకుండిన జగమే లేదు. ఉత్తమ ప్రేమ స్వార్థరహితమైనది. ఈ ప్రేమ గలవారు

భగవంతుడు అందరిలోనూ ప్రేమస్వరూపుడై, ప్రాణస్వరూపుడై ఉన్నాడనే సత్యాన్ని గుర్తించ గలుగుతారు. గడచినదేదో గడచిపోయింది. భవిష్యత్తులో ఏమవుతుందో మీకు తెలియదు. గతముయొక్క ఫలమునూ, భవిష్యత్తుయొక్క బీజములనూ ఇముడ్చుకున్న వర్తమానమే మీ ముందున్నది. కాబట్టి, వర్తమానమును పూర్తిగా సద్వినియోగపరచుకోండి. అంతేగాని, గతాన్ని గురించి చింతిస్తూ భవిష్యత్తునుగురించి ఆందోళన చెందుతూ ఉండకండి.”

ప్రతి గృహములోనూ, ప్రతి శరణాలయములోనూ, ప్రతి ఆశ్రమములోనూ స్వామి దివ్యసందేశాలు ప్రతిధ్వనించాలి. ప్రతిస్పందనను కలిగించాలి. ప్రశాంతత నందించాలి. గృహాలలోనైనా, ఆశ్రమాలలోనైనా మనశ్శాంతి దూరమైనప్పుడు దైవపరమైన ఈ మానసిక పరిపక్వత మనకు లభించకపోవచ్చు. ఇది లభించాలంటే, ఎవరికి వారే మనోధైర్యాన్ని పొందగలిగే స్థితికి రాగలగాలి. అందుకు సుశిక్షితులైన పరిశీలకుల, విజ్ఞుల, సంస్కరణాభిలాషుల పర్యవేక్షణలు ఎంతైనా అవసరం. వారిలో ఆధ్యాత్మికతా, త్యాగనిరతీ, ప్రేమపూరితమైన హృదయస్పందనలూ అత్యంత అవసరం. అందుకు స్వామిప్రేరణ, స్వామి దివ్యాశీస్సులూ అనంతంగా, అఖండంగా ఉంటూనే ఉంటాయి.

(సశేషం)

గృహస్థ కర్తవ్యం

శ్లో॥ వృద్ధౌ చ మాతాపితరౌ భార్యా సాధ్వీ సుత శ్శిశుః
అప్యకార్యశతం కృత్వా భర్తవ్యా మను రబ్రవీత్

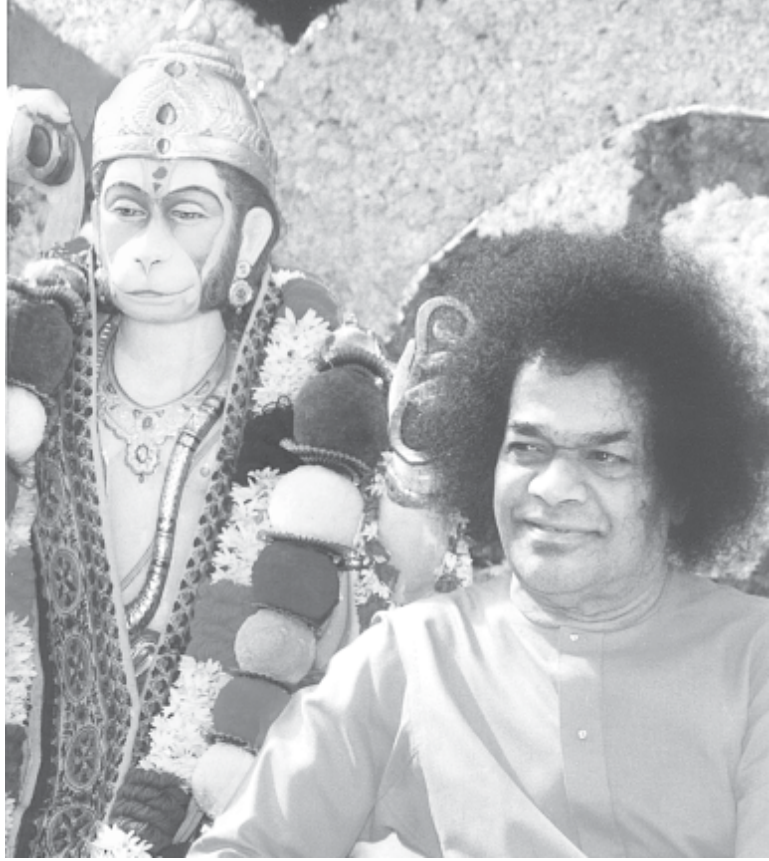
ముదుసలులైన తల్లిదండ్రులు, సాధ్వీయగు భార్య, చిన్నవారైన బిడ్డలు - వీరిని ఎన్ని కష్టాలు పడియైనా గృహస్థ పోషించే తీరవలెను.

(సూక్తిముక్తావళి)

ఓకానొక సమయంలో శ్రీరామ చంద్రుడు సభ జరుపుతున్నాడు. వసిష్ఠ, విశ్వమిత్రాది మహర్షులు అనేకమంది చేరి ఉన్న ఆ సభలోకి నారదుడు ప్రవేశించాడు. సభలో నున్నవారికి నమస్కారము చేసి, వసిష్ఠులవారి పాదములు పట్టుకొని, ‘స్వామీ, నామస్మరణలోనున్న మాహాత్మ్యమును, నామిలోనున్న మాహాత్మ్యమును నాకు బోధించి, నామము గొప్పదా? లేక, నామి గొప్పా? పరమాత్ముని నామము గొప్పా? లేక, పరమాత్ముని రూపము గొప్పా? అన్న నా సందేహాన్ని తీర్చండి” అని ప్రార్థించాడు. నామి కంటే నామమే గొప్ప అన్నారు కొందరు. వారు చెప్పినారు కదా, మనం కూడా ఏదో ఒకటి చెప్పక పోతే బాగుండదని మరికొందరు “లేదు, లేదు, రూపమే గొప్ప” అన్నారు.

ఇక్కడ ఈ సభలో కొంతమంది తెలుగు తెలియనివారు ఉన్నారు చూడండి, వారే ఇందుకు చక్కని ఉదాహరణ. నేను తెలుగులో ఆశ్చర్యకరమైన ఆనందదాయకమైన విషయం ఏదైనా చెప్పినప్పుడు తెలుగు తెలిసినవారందరూ చప్పట్లు కొడుతున్నారు. అది చూసి తెలుగు తెలియనివారు కూడా చప్పట్లు కొడుతున్నారు. ఇది నిజంగా వారికి అర్థమై కొడుతున్నారా? లేదు. విషయం తెలిసి కొడుతున్నారా?

సనాతన సారథి, ఏప్రిల్ 2017

అవతారవాణి:

నామికన్న నామమే మిన్న

(అప్రిల్ 5 శ్రీరామ నవమి సందర్భంగా ప్రచురితము)

లేదు. అదేరీతిగా, విషయం తెలిసినా తెలియకపోయినా ఒకరు అవునంటే ఒకరు కాదనడం సభలలో సహజమైపోయింది. ఈరీతిగానే ఆనాడుకూడా రామచంద్రుని సభలో నామమే గొప్ప అని ఒకరంటే, కాదు, నామియే గొప్ప అని మరొకరు చెబుతూవచ్చారు.

కట్టకడపటికి నారదుడు రామభక్తుడైన హనుమంతుణ్ణి ప్రశ్నించాడు. అప్పుడు హనుమంతుడు, “స్వామీ! ఈ విషయం బహిరంగంగా చెప్పడానికి నా మనస్సు యిష్టపడటంలేదు. కనుక, తమకు మాత్రమే

చెబుతాను” అని నారదునికి అతి సమీపంగా వచ్చాడు. సమీపానికి వచ్చినప్పుడు అక్కడ ఒక కాంతిరేఖ గోచరించింది. హనుమంతుడు నారదుని చెవిలో ఏదో చెబుతున్నాడని సభాసదులు అనుకొంటున్నారు. కానీ, హనుమంతుడు నారదునికి చెప్పడంలేదు; నారదుడే హనుమంతునికి చెబుతున్నాడు. ఏమని? “కేవలం నామమే చాలా ప్రధానమని చెప్పు” అని. అంతేకాదు. అక్కడ సభలో కలహానికి బీజం వేయడానికి నారదుడు మరో మాటకూడా చెప్పాడు: “నీవు ఈ సభలో ప్రతి ఒక్కరికీ నమస్కారం చేయికానీ, విశ్వామిత్రునికి మాత్రం చేయవద్దు. ఎందుకంటే అతను రాజర్షియే గాని బ్రహ్మర్షి కాదు. నీవు రామభక్తుడవు, నీ రోమ రోమములోనూ రామనామము నిండియున్నది. భగవత్తత్వములో లీనమైన నీ దివ్యచిత్తము కేవలం ఒక రాజర్షికి నమస్కారం చేస్తే అపవిత్రమైపోతుంది” అని భయపెట్టాడు. బ్రహ్మమానస పుత్రుడు చెబుతున్నాడు కాబట్టి ఇది నిజమేనేమో అని భావించి హనుమంతుడు ఒక్కొక్కరికి నమస్కారం చేసి జవాబు చెబుతూ, విశ్వామిత్రులవారి దగ్గరకు వచ్చినప్పుడు మాత్రం ఆయనకు తప్పించి ఇంకొకరికి నమస్కారం పెట్టాడు. అయితే, ఈ సంగతి విశ్వామిత్రుడుకూడను పాపం పట్టించుకోలేదు. తనకు నమస్కారం పెట్టడం హనుమంతుడు మరచిపోయి ఉంటాడని భావించి ఏమాత్రం క్రోధం తెచ్చుకోకుండా ఊరకున్నాడు. నామికంటే నామమే గొప్పదని హనుమంతుడు అందరికీ చెప్పి కూర్చున్నాడు.

తదుపరి నారదుడు వీణాగానము చేసుకుంటూ నెమ్మదిగా వెళ్ళి విశ్వామిత్రుని ప్రక్కన కూర్చున్నాడు. అగ్ని బాగా ప్రజ్వరిల్లాలంటే కేవలం నిప్పు ఉంటే ప్రయోజనం లేదు. దానికి కట్టెలుకూడా చేర్చినప్పుడే అగ్ని అధికమై భగభగా మండుతుంది. నారదుడు మొదట ‘కట్టెలు’ పెట్టాడు. ఇక ‘అగ్ని’ అంటించటానికి పూనుకున్నాడు.

విశ్వామిత్రునితో, “మహర్షీ! మీరు గమనించలేదు గాని యింత మహాసభలో హనుమంతుడు మహా పవిత్రులైన విశ్వామిత్రులవారిని అగౌరవపరచినాడని సభలోనివారందరూ తమలో తాము చాలా బాధ పడుతున్నారు” అని అతని హృదయానికి తాకేటట్లుగా చెప్పాడు.

ఏమి జరిగింది? అన్నాడు విశ్వామిత్రుడు.

“ఇంతమందికి నమస్కారం చేసి తమకు మాత్రం చేయలేదు” అన్నాడు నారదుడు.

తక్షణం విశ్వామిత్రునికి కోపం వచ్చింది. నేరుగా రాముని దగ్గరికి వెళ్లి, “నీ దాసుడు హనుమంతుడు నన్ను ఈ మహాసభలో అవమానించాడు. అతనికి కఠిన శిక్ష విధించవలసిందే” అన్నాడు.

“మీకు ఏది సమ్మతమో చెపితే ఆ శిక్ష నేను నిర్దాక్షిణ్యముగా విధిస్తాను” అన్నాడు రాముడు.

విధించడమేమిటి? వధించడమే మంచిది అన్నాడు విశ్వామిత్రుడు.

విశ్వామిత్రునికి కోపం వచ్చిందంటే మీకు తెలుసు, సత్యహరిశ్చంద్రుని ఎన్ని బాధలు పెట్టాడో! ఆరకంగా హనుమంతుని వధించడానికి పూనుకొన్నాడు.

“విశ్వామిత్ర మహర్షులను అవమానపరచిన నా దాసుడైన హనుమంతుని రేపటి దినము వధిస్తానని” సభలో చెప్పాడు రాముడు.

అయితే, రామునికి తెలుసు ముందు యేమి జరుగబోతున్నదో! కానీ నిమిత్తమాత్రంగా తాను లోకానికి సాక్షీభూతంగా నిల్చినవాడు కనుక, ప్రభువుగా చట్టము ననుసరించి తాను అట్టి పలుకులు పలికినాడేగాని దైవముగా అది తనకు సర్వవిధములా తెలిసిన విషయమే. ఏమీ జరగదు, లోకానికి ఒక గొప్ప సందేశమునిచ్చే ఉద్దేశ్యంతో బ్రహ్మమానస పుత్రుడైన నారదుడు కల్పించిన ఘట్టమే యిది అని రామునికి తెలుసు. అందువల్లనే తప్పక హనుమంతుని వధిస్తానని ఒప్పుకొన్నాడు.

సరే, నారదుడు వెళ్లి హనుమంతునికి బోధ చేశాడు. “అయ్యా! నీకు యేవిధమైన భయం లేదు. పరమాత్ముడు అటువంటి కఠిన చర్యకు పూనుకోడు. కాని, లోకానికి ఒక చక్కని సందేశాన్ని అందించడానికి మధ్యలో కొన్నిరకములైన నాటకములు ఆడవలసి వస్తుంది. రేపటి దినం తెల్లవారుఝామున నీవు సరయూనదీ తీరమునకు వెళ్లి స్నానము నాచరించి, నేను ఉపదేశించబోయే నామమును స్మరిస్తూ కూర్చో. దీనివలన నీవు లోకానికి ప్రమాణపూర్వకమైన ఒక ఆధారాన్ని అందించినవాడవవుతావు” అని చెప్పి “ఓం శ్రీరామ్ జయరామ్ జయ జయ రామ్” అని ఉపదేశించాడు.

నారదుని బోధను అనుసరించి హనుమంతుడు బ్రాహ్మీముహూర్తంలో సరయూనదికి వెళ్లి స్నానము నాచరించి, “ఓం శ్రీరామ్ జయరామ్ జయ జయ రామ్” అని జపిస్తూ దేహమును మరచిపోయాడు. రామచంద్రుడు సభలో యిచ్చిన మాట ప్రకారం తన ధనుస్సు ధరించి సరయూ తీరానికి బయల్దేరాడు. ఒక్క క్షణంలో అయోధ్య అంతా ఈ వార్త తెలిసిపోయింది. అందరూ సరయూ తీరానికి తరలి వస్తున్నారు. తన ప్రియభక్తుడు, తనకోసం సర్వస్వం త్యాగం చేసిన హనుమంతుణ్ణి వధించడానికి ఆ శ్రీరామచంద్రమూర్తే వస్తున్నాడు. ఏమి జరుగుతుందో, ఏమి వింత సంభవిస్తుందోనని ప్రజలు ఆశ్చర్యముతో చూడటానికి వెళ్లారు.

రాముడు ప్రయోగించిన బాణములు ఒక్కొక్కటి అగ్ని కక్కుతూ వెళుతున్నాయి. కాని, హనుమంతుని

దగ్గరకు వెళ్లేటప్పటికి చల్లబడిపోయి అతని పాదముల దగ్గర పవళిస్తున్నాయి. ఈ దృశ్యాన్ని అందరూ చూశారు. ఆ బాణములు వదలి వదలి అలసిపోయి రాముడు, “లక్ష్మణా! నా చేతులు నొచ్చుతున్నాయి. ఇక నీవు బాణములు ప్రయోగించు” అన్నాడు. భక్తుని వధించలేక తాను అలసిపోయాడుగాని భక్తునికి ఏవిధమైన ప్రమాదం కలగలేదు.

ఈ దృశ్యమును చూసి అందరూ ఆశ్చర్య పడుతుంటే, వారిరువురిమధ్య నారదుడు వచ్చి అడ్డుగా నిల్చాడు. నారదుడు ఎలాంటివాడంటే నయాపైసా యిచ్చి కరిపించుకుంటే నాలుగు వేలిచ్చినా కదిలేవాడు కాదు. నాటకము ఆడించిందీ తానే, అక్కడ అడ్డము వచ్చిందీ తానే!

అప్పుడు నారదుడు, “రామా! ఇది నీచేత కాదు. ఎందుకంటే నీకంటే నీ నామమే చాలా గొప్పది. నీవు కేవలం ఒక రూపాన్ని ధరించి, ఒక లంకా పట్టణాన్ని మాత్రమే జయించగల్గావు. ఒక సముద్రాన్ని మాత్రమే దాటగలిగావు. ఒక రావణుని మాత్రమే హతమార్చగలిగావు. కాని, నీ నామము అనేకమంది చేత సంసారములనే సముద్రాలను దాటిస్తున్నది. దుర్గణములనే రావణులనేకమందిని వధిస్తున్నది. నీ పవిత్రమైన నామము ఇంటింటా వెలసి జ్యోతిర్మయ స్వరూపముగా వెలుగుండుతున్నది. నీ నామమే భక్తుల జీవితానికి ఒక నావగా రూపొందినది. కనుక, నీకంటే నీ నామమే గొప్పది” అని చెప్పి లోకానికి ఒక మహత్తరమైన సందేశాన్ని అందించాడు.

- శ్రీవారి దివ్యోపన్యాసమునుండి (1969)

ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో ప్రధానమైనది నామస్మరణే. నామముచేతనే నామిని పొందవచ్చు. హృదయ క్షేత్రములో నామమనే విత్తనమును నాటాలి. దానిపై ప్రేమ అనే వర్షము కురవాలి. అప్పుడే ఫలసిద్ధి కలుగుతుంది.

- బాబా

కవీనాం కవి: (29)

జ్ఞానజ్యోతి

చీమలకొండ జయాశాస్త్రి

“ఉత్తమ పురుషులకోసము చేసిన
చిత్తము నిలుచును నిజమండీ
మత్తుడై మరి మోహము చెందిన
మొత్తును యముడిట నిజమండీ”

- బాబా

మనం లోకంలో కొందరిని ఉత్తములుగా గుర్తిస్తాము. మనకు అనుకూలముగా ఉండేవారందరూ మన దృష్టిలో ఉత్తములే! మనకు వ్యతిరేకంగా ఉన్న ప్రతీవారు మన దృష్టిలో ఉత్తములు కారు. ఇది సర్వసాధారణం. ఈ విషయములో చివరకు దేవుడికి కూడ మినహాయింపు ఇవ్వము. మన కోరిక తీర్చాదా ఉత్తమ దేవుడు, లేదా ఉత్త దేవుడు! పటాలు మారిపోతాయి, మరాలు మారిపోతాయి!

సరే! మరి ఉత్తమ పురుషుడెవరు? ఉదాహరణకు, నలుగురు పొగుడుతున్నారనీ, లేదా వారిగురించి మంచి విషయాలు వ్రాస్తున్నారని, వారిని ఉత్తమ పురుషులుగా నిర్ణయించుకోవచ్చునా? కానీ, ఈ రోజుల్లో ఎంతో పొగడిన గంటలోనే అంత తీవ్రంగా తిడుతున్నారు కూడా. కాబట్టి, వారూ వీరూ చెప్పినవి విని, వ్రాసినవి చదివి నిర్ణయించుకోకూడదని అర్థమవుతోంది.

ఇక్కడ ఇంకొక సందేహం కలుగుతుంది. శ్రీరామ, శ్రీకృష్ణులను మనము చూడలేదు. పైగా వారు శ్రీమహా విష్ణువుయొక్క అవతారములని పురాణాల్లో చదివాము. భాగవతులు చెబుతుంటే విన్నాము. వారిని ఉత్తమ పురుషులుగా గుర్తించాము. ఇది సరియైనదేనా? దీని గురించి తర్కిస్తే వారి చరిత్రలు యుగయుగాలనుండి ఏ

గ్రంథములోనైనా, ఎవరు చెప్పినా ఒకేవిధముగా ఉంటున్నాయి. మారడము లేదు, మార్పుడములేదు. అదేవిధముగా రావణ, దుర్యోధనుల గురించికూడ అవే చెడ్డగుణములను వ్రాస్తున్నారుగానీ వారి విషయములూ

మార్చడములేదు. కారణం అది యథార్థము. కనుకనే, యుగయుగాలనుండి మార్పులేకుండా ఉంటోంది. మనలాంటి మేధావులు ఎందరో పుట్టారు, పోయారు. కానీ, ఏ ఒక్కరూ ఆ పురాణాల్లో అది తప్పు, ఇది ఒప్పు అని మార్చలేదు. అవి సత్యము కనుక వాటిలో మార్పుకు అవకాశములేదు.

ఈ మధ్యకాలములో శాస్త్ర పరిజ్ఞానము పెరగడము వలన ఆనాడు శ్రీరాముడు హిందూ మహాసముద్రముపై లంకవరకు నిర్మించిన సేతువును అమెరికా 'నాసా' వారి శాటిలైటు కనుగొన్నట్టు చిత్రాలు విడుదలయ్యాయి. ఈనాటి ద్వారకదగ్గర నున్న అరేబియా సముద్రములో ఆనాడు మునిగిపోయిన ద్వారకానగరమును కనిపెట్టారు. అవి పురాణాలుగాదు; జరిగిన చరిత్రలేనని నిర్ధారణ అయ్యింది. ఈ 16వ శతాబ్దములో పూర్వజన్మ సుకృతము వలన తానీపాకు శ్రీరామ దర్శన, సంభాషణ భాగ్యము దక్కింది, రామదాసు విడుదల జరిగింది. ఇటువంటి ఘటనలు ఈనాటికీ కొకొక్కలు. దీనినిబట్టి ఆ పురాణ పురుషుల ఉనికి సత్యం. వారు ఉత్తమ పురుషులు అనడములో ఎటువంటి సందేహమూ లేదు. భగవదవతారములన్నీ ఉత్తమ పురుషులుగానే ఉంటాయి. ఇది నిస్సంశయము. అయితే, ఈ అవతారములన్నీ కాలపరిమితికి లోబడి ఉంటున్నాయి. కాలపరిమితికి లోబడని “ఉత్తమ పురుషుని” వెతికి పట్టుకోవాలి. ఎప్పుడూ, ఎల్లవేళలా ఉండే ఉత్తమ పురుషుని మనము వెతికిపట్టుకోవాలి. ఈ ప్రయత్నంలో సఫలీకృతులమైతే స్వామి చెప్పినట్టుగా మనసు నిలబడిపోతుంది. “పురుషుడు” అంటే లింగ భేదముతో చూడకూడదని, పురుషుడు అనే పదమునకు అర్థము భగవంతుడని స్వామి చెబుతుంటారు. అంటే, “ఉత్తమ పురుషుడు” దైవము తప్ప వేరుకాదని అర్థమవుతోంది. మనం సహజంగా దేవుడు అనగానే పురుషుని రూపము, దేవత అనగానే స్త్రీ రూపమును ఊహించుకుంటాము. ఈ భావనలు పూర్తిగా ద్వైతభావనను కలుగజేస్తూ మన మనస్సులో గందరగోళమును సృష్టిస్తున్నాయి. మన పూర్వీకులు మనలో కలిగే ఇటువంటి సందేహాల నివృత్తికోసము విష్ణుమూర్తి అవతారములకు జోడిస్తూ పార్వతీ అమ్మవారి

అవతారములుకూడ ఒక్కమాదిరిగా ఉండేవిధముగా పురాణాల్లో వ్రాశారు. ఉదాహరణకు నారాయణ, నారాయణి; వరాహ, వారాహి; నారసింహుడు, ప్రత్యంగి. ఇవన్నీ పరిశీలిస్తే శరీరములో భేదము తప్ప ముఖములు ఒక్కటిగానే ఉంటాయి. విష్ణుమూర్తి చెల్లెలు పార్వతీదేవి యని, అన్నగారు అవతరించినప్పుడల్లా చెల్లెలుకూడ అవతరించారని పురాణాల్లో ఉంటాయి. పురాణాల ఉద్దేశ్యము ఏమిటి? దైవముగురించి మనలో బలముగా నాటుకుపోయిన స్త్రీ పురుష లింగభేదాలు, ద్వైతభావాలు, శైవ వైష్ణవ కొట్లాటలు, అపోహలు ఉండకూడదని వారు విశాల భావములతో ఆవిధముగా వ్రాశారు. కానీ, దీనికి విరుద్ధముగా మనము రకరకములుగా ద్వంద్వభావాలను పెంచుకుంటూ అయోమయంలో పడుతున్నాము. దీనికి కారణము మనకు దైవముపై అవగాహన లేకపోవడము. దైవము అనగానే ఒక రూపమునకు పరిమితము అవుతున్నాము. ఇది ముమ్మాటికి మన ఆలోచనాలోపమే.

శ్రీరామతీర్థలవారు ఒకానొక సందర్భములో చెప్పిన విషయము ఇక్కడ చెప్పుకోవాలి. “మానవునికి ఏమి అధికారముంది? దేవుడంటే తనవలె రెండు చేతులు, రెండు కాళ్ళు కల్గిన శరీరమును ఊహించుకుంటున్నాడు. మనవలె దున్నపోతులకుకూడ జ్ఞానముంటే అవికూడ వాటి దైవమునకు రెండు కొమ్ములున్నట్టుగా మనస్సులో చిత్రీకరించుకుంటాయి. వాటి దైవమునకు కొమ్ములు లేకపోతే వాటి మనస్సు లగ్నముకాదు” అని చెప్పారు. హాస్యముగా అనిపించినా ఇది సత్యమే కదా! దేవునికి ఒక రూపమును, ఒక పరిమితిని నిర్ణయించడానికి మనకు ఏమి అధికారముంది? అంటే, మనది పరిపక్వత లేని భక్తి. సర్వవ్యాపకుడిని, నిరాకారుడిని ఒక చట్రములో బిగించి గోడకు మేకు కొట్టి తగిలించి ఉదయం సాయంత్రం మ్రొక్కుతూ, దీనిని భక్తియనుకుంటే సబబు కాదు. విశాల భావములతో రోజురోజుకు మనము ‘ఉన్న స్థితి’ నుండి ‘ఉన్నత స్థితి’కి వెళ్ళే ప్రయత్నము చెయ్యాలి. అప్పుడు మాత్రమే శాశ్వతుడైన “ఉత్తమ పురుషుడు” ఎక్కడున్నాడో వెతికి పట్టుకోగలుగుతాము. మన మనస్సు తప్పకుండా శాంతముగా నిలబడిపోతుంది.

“అంగుష్ఠమాత్రః పురుషోస్తరాత్మా సదా జనానాం హృదయే సన్నివిష్టః” బొటనవ్రేలి ప్రమాణముగల అంతరాత్మయను పురుషుడు సదా ప్రాణుల హృదయాలలో నివసించును అని కరోపనిషత్తులో స్పష్టముగా ఉంది. దీనిని అర్థము చేసుకుంటే “పురుషుని” యొక్క చిరునామా మన హృదయమే అని స్పష్టమవుతుంది.

సరే! ఆ “పురుషుని” చేరే విధానము ఏది? అని ప్రశ్నించుకుంటే, స్వామి చెబుతున్న ఈ పద్యములోని “మత్తుడై మరి మోహము చెందిన మొత్తును యముడిట నిజమండీ” అన్నది మనకు సరియైన జవాబు. మనము మన స్వస్వరూపమును మరచిపోయి మోహమనే మత్తులో మునిగిపోవడమువలన యముడి బారిన పడుతున్నామంటున్నారు భగవాన్. ఇక్కడ మనము లోతుగా ఆలోచిస్తే జనన మరణాలు మనచేతిలోనే ఉన్నాయన్న విషయమును స్వామి స్పష్టముగా చెబుతున్నారు. మనకు ప్రాణములు విడిచే సమయములో ఏ తలంపు కలుగుతుందో అది మరుజన్మకు నాందని స్వామి ఎన్నోమార్లు చెప్పారు. ఏది చివరి క్షణమో తెలియని మనము ఎల్లప్పుడూ మంచి తలంపులతో ఉండాలనికూడ చెప్పారు. యముడిని తప్పించుకోవాలంటే మరల జన్మించకూడదని దీని అర్థం. ఐతే, ఈ జనన మరణాలకి మూలకారణము ఏమిటి? అని ఆలోచిస్తే మన తలంపులే అని స్పష్టమవుతోంది. తలంపులు ఎక్కడినుండి వస్తున్నాయని ఆలోచిస్తే మనస్సు నుండి అని రక్కున చెబుతాం. అంటే మనస్సే ఈ అవస్థలకు మూలకారణము అని తెలిసినా దానిని వదిలించుకోలేకపోతున్నాము.

మనం జీవుడు, ఆత్మ అంటూ పదాలను యథాలాపంగా వాడుతుంటాము. నిజానికి జీవుడు అంటే ఏమిటి? దాని స్వరూపము ఏమిటి? అని ఆలోచిస్తే మనస్సుతో మిళితమైన ‘నేను’ జీవుడని తెలుస్తోంది. మనస్సు రహితమైన స్థితిలో ‘నేనే’ ఆత్మ అని అర్థమవుతోంది. మనస్సుతో మిళితమైన జీవుని వడ్లగింజతో పోల్చిచెప్పారు బాబావారు. వడ్లగింజ భూమిలో పాతితే మొలకెత్తుతుంది. బియ్యపుగింజ మొలకెత్తదు. ‘నేను’ లేదా ‘ఆత్మ’ను బియ్యపు గింజతో పోల్చి చెప్పారు భగవాన్. జనన మరణాలకు మూలమైన మనస్సనే పొట్టును వదలగొట్టుకుంటే ‘నేను’

లేదా ‘ఆత్మ’ స్వచ్ఛంగా, స్వతంత్రంగా మిగిలిపోతుంది. ‘వడ్లగింజ’ ‘బియ్యపు గింజ’గా మారడానికి ఎంతో సాధన చేయాలి. దేనికైనా సాధన, దానికి తగ్గ శ్రమ ఉన్నప్పుడు తప్పక ఫలితము దక్కుతుంది. అదేవిధముగా మన బంధాలలో, మనము సృష్టించుకుంటున్న బాధ్యతలలో, ‘నేను’ లేకుంటే నావాళ్ళు ఏమవుతారో’ అనే మోహపు మత్తులో మునిగిపోకుండా స్వామి చెప్పిన మార్గాల్లో సాధన సల్పితే తప్పకుండా మనస్సనే పొట్టు కొన్ని జన్మలకైనా మన నుండి విడిపోవడం తథ్యం. మనస్సుని వదిలించుకుంటే మత్తు వదులుతుంది, మోహము పోతుంది అని భగవాన్ స్పష్టపరుస్తున్నారు.

ఇక్కడ మనస్సే యమపాశమని స్పష్టమవుతోంది. యమపాశమును మనవెంట పెట్టుకుని, ఏదో సమయ మానస్సమైందనీ, యముడు ఎక్కడినుండో వచ్చి మన ప్రాణాలు హరిస్తున్నాడని ఏడుపులు, పెడబొబ్బలు పెడుతున్నాము. మనము అనుకున్నట్లు ఆ యముడే వచ్చి మనవారందరినీ మన కళ్ళముందునుండి తీసుకుపోతున్నా ఇవన్నీ అశాశ్వతమనే భావన మాత్రం మనలో కలుగటం లేదు. మనలో మోహము పెరుగుతోంది తప్ప తగ్గడం లేదు. ఒక బంధం పోతే ఇంకొక బంధమును వెంటనే వేసుకుంటున్నాము. అందుకనే స్వామి చెప్పినట్లుగా ఎప్పటికైనా మనలో మోహపుమత్తు వదలకపోతుండా అని యముడు మొత్తుతున్నాడు. మనము ఈ మాయామోహపు మత్తు వదిలించుకునేందుకు సాధన మొదలుపెట్టినంత వరకూ ఆ యముడిచే మొత్తించుకోక తప్పదు.

సాధన అంటే, మాయచేసే మనస్సు వెంట పరుగులు తీయకుండా స్వామివైపు అడుగులు వెయ్యడం మొదలుపెట్టడమే! మనము ఒక అడుగు స్వామివైపు వేస్తే స్వామి మనవైపు వంద అడుగులు వేస్తానని ఏనాడో మనకు అభయమిచ్చారు. శ్రీసత్యసాయి వైపు అడుగులు వెయ్యడమంటే “ఉత్తమ పురుషుని” వైపు అడుగులు వెయ్యడమే! ఆ “ఉత్తమ పురుషుని” చేరడమే మన గమ్యస్థానము. అంటే, ముందు మనము సాధనకు శ్రీకారము చుడితే స్వామియే సర్వమూ చక్కబెడతానంటున్నారు. ఇంతకన్నా మేలైన వరము మనకు మరి చిక్కదు. ❖

సమస్త సాధనల సారము ప్రేమప్రవాహమే!

దివ్యాత్మస్వరూపులారా! అందుకోండి ఆశీర్వాదములు. అందె మీ హృదయపూర్వక ఆహ్వానము. ఆనందము.

ఈ సమావేశమున నేను స్థూలముగా మీ మధ్య కనిపించకున్ననూ సూక్ష్మముగా మీలో ఉండి ఆనందమును అందుకొనుచున్నాను.

దేహమే దేవాలయము, జీవుడే దేవుడు. భేదభావమనెడి అజ్ఞానమును విడిచి “సోహం అస్మి”, “నేనే అది” అని సదా జ్ఞాపకముంచుకొనవలెను.

కరుణాహృదయము మనుష్యునకొక అమూల్యమగు నిధి. కరుణావిహీన మానవుడు మనుష్య రూపమును ధరించిన అసురుడు. కరుణాహృదయము కలవాడే భగవద్దర్శనమునకర్హుడు. కరుణే పరమేశ్వరుని మందిరమునకు సింహద్వారము. భగవత్ హృదయమున ప్రవేశింపగోరువారు కరుణాద్వారమునుండియే ప్రవేశింపవలసియుండును. హృదయమందలి గుప్తమగు ధనము కరుణ. ప్రవహించు ప్రేమనే కరుణ అని అందురు, బంధింపబడిన ప్రేమనే మోహము. ప్రవహించు ప్రేమ ఆనందదాయకము, మోహము దుఃఖదాయకము. ప్రేమామృతమును గ్రోల నిచ్చగించుచూ విషయ సుఖముల గోరువారికది అసంభవము.

యెవరి హృదయమందు ప్రవహించు ప్రేమయైన కరుణారసము ప్రవహించుచుండునో అతని హృదయము ప్రపుల్లితమగును. అట్టివారు, “లోకాస్సమస్తా స్సుఖినో భవన్తు” అని నిత్యప్రార్థనలు సలుపుదురు. దేనినీ ద్వేషించరు. సర్వజీవులయందూ అట్టి ప్రేమను ప్రవహింపజూతురు. శరణన్న పావురమునకై తన శరీరమునుండి మాంసపు కండలను తీసి దేగకు అందించినాడు శిబి చక్రవర్తి. అనేక దినములు అన్నపానీయములు లేక ఆకలితో మాడుచున్న సమయమున యేదో లభించిన అల్ప ఆహారమును సహితము ఆకలితో అలమటించుచున్న శునకమునకందించి తాను పస్తున్నాడు రంతిదేవుడు. రామచంద్రుని అడవుల దింపి వెనుకకు తిరగలేక తిరిగి వియోగముతో కుములుచున్న సుమంతుని చూచి అశ్వములుకూడను కంటిధారలు కార్చెను. ఇట్టి భారతీయ పవిత్ర వ్యక్తుల కరుణారస ప్రవాహము సాధకుల కెంతయో యేకత్వమును బోధించుచూ ప్రవహించు ప్రేమలోని దైవత్వమును సాక్షాత్కరింపజేయుచున్నవి. కాన, సాయి సంస్థలు కరుణాప్రవాహమును హృదయ స్థాయిలో ప్రవహింపజేయునట్లు ప్రయత్నించవలెను. అదే దైవప్రేమను పొందుటకు, అందుకొనుటకు రాజబాట. సర్వకర్మలూ సర్వేశ్వరాధీనగా భావించి ఆచరించవలెను. ద్వేష, అసూయ, డంబములకు చోటివ్వక కరుణయే ప్రేమ అరుణోదయముగా భావించి సమాజసేవలలో పాల్గొనవలెను. సమస్త సాధనల సారము ఈ ప్రేమప్రవాహమే. అందుకోండి మరొకపరి అమోఘమైన ప్రేమబిందువులు.

బాబా

పండుగల సందేశాలు:

రామనామం - తారకమంత్రం

చంద్రమౌళి రమాదేవి

“శ్రీరామ రామ రామేతి రమే రామే మనోరమే
సహస్ర నామ తత్తుల్యం రామనామ వరాననే”

రామనామ మహిమను కీర్తిస్తూ ఆ పరమ శివుడు జగన్మాత పార్వతీదేవితో పలికిన పలుకులివి. ‘శ్రీరామ రామ రామ’ అని మూడుసార్లు పలికితే వెయ్యిసార్లు విష్ణునామ స్మరణ చేసిన ఫలితం లభిస్తుందని ఈ శ్లోకం చెబుతున్నది.

రామశబ్దంలోని విశిష్టతను గమనించండి. ‘రామ’ అనే పదములోని ‘ర’కారము అగ్నిబీజం, అంతరంగాన్ని శుద్ధి చేస్తుంది. ‘అ’ అంటే సూర్యబీజం, జ్ఞానాన్ని ప్రసాదిస్తుంది. ‘మ’ అంటే చంద్రబీజం, శాంతి ఆనందాలనిస్తుంది.

ఇది మహామహిమాన్విత నామమే కాదు, మాధుర్య భరితమైనది కూడా అని కలియుగ ప్రత్యక్ష దైవం సెలవిచ్చారు:

“చక్కెరకంటే తీపి దధిసారముకంటెను రుచ్యమౌను పెం
పెక్కిన తేనెకన్న అతిరుచ్యము నోటను పల్కపల్కగా
మిక్కిలి కమ్మనౌ అమృతమే అనిపించును కాన నిత్యమున్
చక్కనిదాని మీరు మనసా స్మరియింపుడు రామ నామమున్”

ఈ సందర్భంలో భక్త రామదాసు పలుకులు మనో ఫలకంపై మెరుస్తాయి.

“శ్రీరామ నీ నామమెంతో రుచిరా” అంటూ “కదలీ ఖర్జూరాది ఫలముల కధికము, పనస జంబూ ద్రాక్ష ఫలరసములకంటే నధికమౌ...” అని ఆపై ఇలా అన్నాడు:

“సారము లేని సంసారమునకు సం
తారకము నీ నామమేమి రుచిరా!
శరణన్న జనులను సరగున రక్షించు
బిరుదు కల్గిన నామమేమి రుచిరా!”

‘రామ’ అనే రెండక్షరాలు తారకమంత్రం. తరింప జేసేదే తారకమంత్రం. రామనామాన్ని మాత్రమే తారక మంత్రం అంటారు కదా!

“జయతు జయతు మంత్రం జన్మసాఫల్య మంత్రం
జనన మరణ భేద క్షేత్ర విచ్ఛిన్న మంత్రం
సకల నిగమ మంత్రం సర్వశాస్త్రైక మంత్రం
రఘుపతి నిజమంత్రం రామ రామేతి మంత్రం”

(శ్రీరామ కర్ణామృతం)

ఇంకా ఈ అర్థాన్నికూడా గమనిద్దాం -

‘రామ’ అనగా ‘రమయతి గుణైః ప్రజా ఇతి రామః’
అంటే అందరినీ ఆహ్లాదపరచువాడు రాముడు.

ఇటువంటి అద్భుత నామంతో మనోహరమైన
మానవాకారం దాల్చి ఆ పరంధాముడు భువిపై
అవతరించిన శుభప్రదమైన దినము చైత్ర శుద్ధ
నవమి. అదే శ్రీరామ నవమి. మనమంతా పవిత్ర
పర్వదినంగా జరుపుకునే (ఈ సంవత్సరం ఏప్రిల్ 5న)
పండుగ. కొన్ని ప్రాంతాలలో శ్రీరామ నవమి సందర్భంగా
మధ్యాహ్నం పన్నెండు గంటలవేళ ఊయలలో శ్రీరాముని
విగ్రహం ఉంచి భారసాల లాలిపాటలు పాడుతారు. ఆ
సాయంత్రం శ్రీ సీతారాముల విగ్రహాలను అందంగా
అలంకరించి భజనలు, భక్తిగీతాలు పాడుతూ
ఆనందోత్సాహంతో ఊరేగిస్తారు.

మన తెలుగువారు ఇదే రోజున సీతారాముల
కల్యాణం జరిగిందని సీతారామ కల్యాణం జరిపిస్తారు.
ప్రతి ఊరులో పచ్చని తాటాకు పందిళ్ళు కానవస్తాయి.
వేదమంత్రాల ఘోషతో, మంగళవాయిద్యాల మధుర
ధ్వనిలో సీతారాముల కల్యాణ వేడుకను భక్తి శ్రద్ధలతో
జనం తిలకిస్తారు. పానకం, వడపప్పు, కొబ్బరి, అరటి
పళ్ళు, పులిహోర ప్రసాదాలు విశేషంగా పంచబడతాయి.

శ్రీరామనవమి ఇంత ప్రాముఖ్యత సంతరించుకోవడానికి
కారణం రామచంద్రుడు నడచిన ఆదర్శవంతమైన
ధర్మపథం. మాతృప్రేమ, పితృప్రేమ, భ్రాతృప్రేమలో,
కర్తవ్య నిర్వహణలో ఎటువంటి లోటూ రాకుండా
చూచుకున్నాడు ఆ సాకేత రాముడు. తన రాజ్య ప్రజలకే
కాదు, అరణ్యాలలోని ఋషులు, మునులకి కూడా
ఎటువంటి అసౌకర్యమూ కలుగకూడదని దక్షత
వహించాడు దశరథ రాముడు. ‘భగవంతుడే నీ నిజమైన

స్నేహితుడు’ అని నిరూపిస్తూ స్నేహధర్మం పాటించాడు.
సుగ్రీవుడు, విభీషణుడు ఆ స్నేహసుధని ఆస్వాదించిన
భాగ్యశాలురు కదా! భ్రాతృప్రేమను ఆదర్శంగా అందించ
తలచియేకదా బాల్యక్రీడలలో తన సోదరుడు భరతుడు
గెలవాలని తాను కావాలని పరాజయం స్వీకరించాడు
రఘురాముడు. ఋషులు, మునులకి అసురుల బాధ
తప్పించి, వారి ఆధ్యాత్మిక సాధనకి తగిన సాయం
అందించాడు. ‘నేనుండగా భయమేల?’ అని వారందరికీ
అండదండగా నిలిచాడు మన కోదండ రాముడు. ‘మీ
ఆనందమే నా ఆహారం’ అని భావించిన పట్టాభిరాముడు
ప్రజల కష్టసుఖాలు తనవిగా తలపోసి ‘రామరాజ్యం’లో
ప్రజారంజకంగా పరిపాలన సాగించాడు. ఏనాడూ ఆడి
తప్పనివాడు శ్రీరామచంద్రుడు. ‘ప్రేమయే నా స్వరూపం’,
‘సత్యమే నా శ్వాస’ అనే మాటలకి తానే నిర్వచనంగా
నిలిచాడు.

యుగాలు మారినా నైతిక విలువలు, ఆదర్శాలు,
ధర్మసూత్రాలు మారవు కదా! త్రేతాయుగమైనా,
కలియుగమైనా, నాటి సాకేతరాముడైనా, నేటి
సాయిరాముడైనా తాము ధర్మపథాన నడిచి ఇతరులకి
మార్గదర్శకులై నిలిచారు. పతితపావనుడని మనము
రామభద్రుడిని కీర్తిస్తాము. సాయిరాముడుకూడా అదే
అన్నారు కదా, ‘సన్మార్గమును వీడి చరియించువారల పట్టి
కాపాడుటే వ్రతము నాకు’

“భక్తికోసం తప్ప మరీ దేనికోసమూ ప్రార్థించకుండా
కొండంత సహనాన్ని పెంచుకున్నవారికే భగవంతుని
అనుగ్రహం” అన్న స్వామి పలుకులకి మన కనుల
ముందు శబరీమాత కదలాడుతుంది కదా!

హనుమ చేసిన సహాయానికి స్పందించి రాముడు,
“హనుమంతా! నీకు కృతజ్ఞత తెలుపడం తప్ప నేను నీకేమి
ప్రతిఫలం ఇవ్వగలను?!” అన్నాడు. నేడు పుట్టపర్తి శ్రీ
సత్యసాయి హిల్స్ వ్యా స్టేడియంలో అంత ఎత్తున
హనుమంతుని ప్రతిమ నెలకొల్పడానికి కారణం వివరిస్తూ
స్వామి అన్నారు, “తన సేవాకార్యంతోనే హనుమంతుడు
అంత ఎత్తుకి ఎదిగాడు.”

రఘునందనుడికి దేహాభిమానమనేది ఏ కోశాన లేదు సుమా! పట్టాభిషేక వేడుకలకయినా, ఆ ముహూర్తంలోనే వనవాస గమనానికైనా అదే చెక్కుచెదరని ప్రశాంతత! తమ మాతృమూర్తి ఈశ్వరమ్మగారు దేహం త్యజించిననాడు కూడా ఆ సమయంలో జరుగుతున్న సమ్మర్ కోర్పు కార్యక్రమాలకి అంతరాయం కలగనివ్వలేదు శ్రీ సాయి రాముడు!

ఈనాడు ఏ రామభక్తుడినైనా మీరు ప్రశ్నించండి, “రాముడు అవతారం చాలించి యుగాలు గడచినాయి కదా! ఇంకా రాముని ఉనికిని మీరు గుర్తిస్తున్నారా?” అని. ఏమని చెబుతాడు సద్భక్తుడు? త్యాగరాజు పలుకులని మననం చేసుకుందాం. పోతనామాత్యుని అనుభూతిని గమనిద్దాం. రామదాసు స్పందనను తెలుసుకుందాం. తులసీదాసు భక్తిభావాన్ని అవలోకిద్దాం. వీరికి ఆ కల్యాణ రాముడు తన దర్శన భాగ్యాన్ని అనుగ్రహించాడు కదా! రాకపోకలు లేనిది భగవత్తత్వం. అయితే, మనము భగవంతుని ‘రాక’ (అవతరణ)కి ప్రాధాన్యమిస్తాము. దుష్ట సంహారానికే భగవంతుడు అవతరిస్తాడని, సజ్జనులని తన దర్శన స్పర్శన సంభాషణలతో తరింపజేస్తాడని విశ్వసిస్తాం. అందుకే ‘నిత్యమణి లేనిది అవతరణ’ అంటూ

ఆ అవతారమూర్తి ఉనికిని దేశ కాలాలతో సంబంధం లేకుండా గుర్తిస్తాము. అదే మన ‘ఆరాధన’కి మూలం!

మన మనోపుష్పాలతో చేసే అర్చనే ఆరాధన. అంకిత భావంతోకూడిన నిస్వార్థ సేవలో దైవారాధన తొంగి చూడదా! ‘మానవ సేవయే మాధవ సేవ’ అన్న సూక్తిని ఆచరణాత్మకం గావిస్తూ, ‘సమస్త లోకాః సుఖినో భవన్తు’ అంటూ హృదయపూర్వకంగా ప్రార్థించడం ఆరాధన గాక మరేమిటి?! సాయితేవుని ప్రబోధలను మనం మననం చేసుకుంటూ, ఆచరిస్తూ సన్మార్గాన పయనించడమే నిజమైన ఆరాధన కాదా! స్వామి నాడూ నేడూ రేపూ సర్వకాల సర్వావస్థలలోనూ ఉన్నారు, ఉంటారు; మన మొర ఆలకిస్తారు; మన యోగక్షేమాలను చూసుకుంటూనే ఉంటారు అనే అచంచలమైన భక్తి విశ్వాసాలు ఆరాధనలో అంతర్భాగమే కదా! మన ప్రియతమ ప్రభువుని నిత్యం స్మరిస్తూ, వారి పలుకులని, సందేశాన్ని ఏ క్షణానకూడా మరువకుండా ఆచరణలో ఉంచుతూ, అదే భగవాన్‌కి మనం చేయవలసిన ఆరాధన అన్న గ్రహింపుతో ముందుకి సాగుదాం! స్వామివారి సందేశమిదిగో -

“సత్య ధర్మము శాంతి ప్రేమలతో

నీ నిత్య జీవన యాత్ర సాగించు” ❖

భగవంతుని అభిప్రాయము

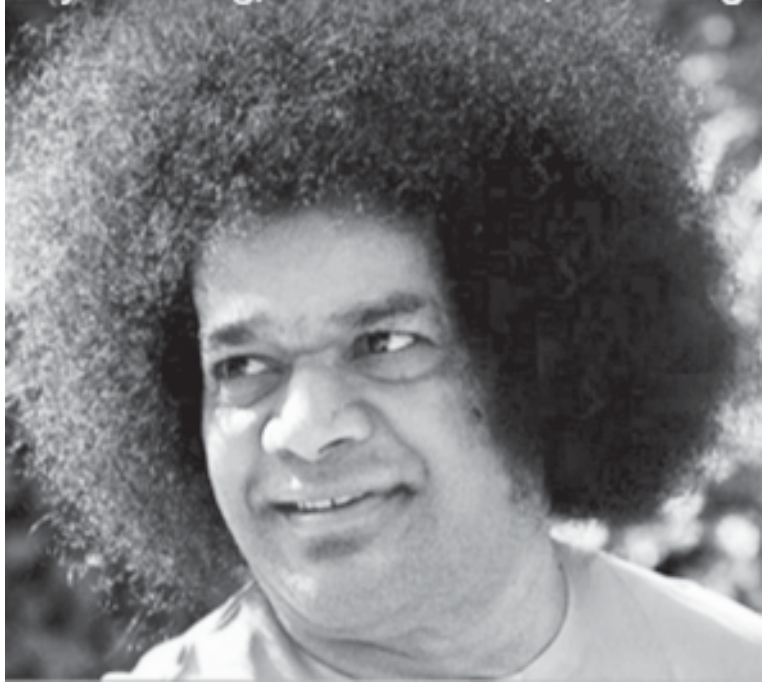
శ్లో॥ సాధవో హృదయం మహ్యం సాధూనాం హృదయం త్వహమ్
మదన్యత్తే న జానంతి, నాఽహం తేభ్యో మనాగపి

‘సాధువురుషులే నాకు హృదయమువంటివారు; నేనుకూడా వారికి హృదయ స్థానీయుడను. నన్నుగాక ఇతరము దేనినీ వారెరుగరు; నేనుకూడా వారికంటె యితరమును దేనినీ కొంచెమైననూ ఎరుగను సుమా!’ అని భగవద్వాక్యము. (అనగా, నాకు సర్వమూ భక్తులే అని భగవంతుని అభిప్రాయము. ఇది భాగవతమందలి సూక్తి.)

(సూక్తిముక్తావళి)

“ప్రపంచంలో ఏ వస్తువునైనా సంస్కరించకుండా ఉపయోగించడం సాధ్యం కాదు. సంస్కారంవలన అల్ప విలువ గల వస్తువు అధిక విలువ గల వస్తువుగా రూపొందుతుంది. అంతే కాదు. సంస్కారంవలన మరొక వస్తువుగా పరిణామం చెందుతుంది. కనుక, మానవునికికూడా సంస్కారం అత్యవసరం. మానవుని దేహం అనేక మార్పులతో కూడినది; మల మూత్ర దుర్గంధ రక్త మాంసాలతో చేరినది. దానికి సోపు రాసీ స్నానము చేసే పరిశుద్ధము గావించుకొని, అనేక కల్పనలు చేసుకుంటున్నాము. ఇవన్నీ బహిర్ముఖంగా శుద్ధి గావించుకొనే కార్యక్రమాలే. కానీ, అంతర్ముఖముగా ఉన్న అశుద్ధమును ఏరీతిగా శుద్ధి గావించుకోవాలి? అంతర్ముఖముగా ఉన్న అశుద్ధమును మనము శుద్ధి గావించుకున్నప్పుడు బహిర్ముఖ శుద్ధి దానంతటదే ఏర్పడుతుంది. అందుకు పవిత్రమైన భావములు, పవిత్రమైన కర్మలు అత్యవసరము. సేవా కార్యక్రమములతో మన గుణములను సాత్వికమైనవిగా మార్పుచేసుకోవడం ద్వారా దైవత్వాన్ని పొందగలగడంలో ఎట్టి సందేహమూ లేదు” అని భగవాన్ 1984లో సేవాదళ్ సభ్యులకు సందేశమిచ్చారు.

సేవ అంటే మనకు తిరిగి ఏవిధంగానూ సహాయం చేయలేని వారికి మనము సహాయం చేయ గలిగినప్పుడే అది నిజమైన సేవ అవుతుంది. మనం చేసిన సేవకు కృతజ్ఞతలుకూడా చెప్పలేనివారికి చేసిన సేవను భగవంతుడు గుర్తిస్తాడు.

సేవాధర్మం

డా॥ బి.వి. పట్టాభిరామ్

గ్రామసేవ

భారతదేశంలో నేడు ఏ గ్రామంలో చూసినా రాజకీయాలు చొచ్చుకుపోతున్నాయి. గ్రామస్థలమధ్య వర్గాలు ఏర్పడుతున్నాయి. కొత్త పార్టీలు పుట్టుకొస్తున్నాయి. కులాలు, మతాలు, జాతుల పేర్లతో గ్రామస్థులు చీలిపోతున్నారు. చివరకు ఒకే కుటుంబంలోని సభ్యులుకూడా రెండు పార్టీలలో చేరి ఒకరి మీద ఒకరు రాళ్ళు రువ్వకుంటున్నారు. గ్రామ స్వరాజ్యం అంటే ఇది కాదు. ఇటువంటి పరిస్థితిలో మన సాయిసేవాదళ్ సభ్యులు ఆయా గ్రామాల్లో సేవాకార్యక్రమాలు ఉధృతంగా నిర్వహించాలి. గ్రామస్థల మధ్య ప్రేమాభిమానాలు చిగురించేలా చేయాలి. గ్రామాలలో సేవలు చేయడం నేర్చుకోవాలి. పట్టణాలలో ఏముంది? అక్కడ ఈర్ష్య, ద్వేషాలు

పెరిగిపోతున్నాయి. మనుష్యులమధ్య అంతరాలు అంతులేనంతగా పెరుగుతున్నాయి. కనుక, సేవాదర్శ సభ్యులు గ్రామసీమల ప్రజలను ఉత్తేజపరచి, వారిలో మార్పు తీసుకురావాలి.

**“గ్రామసేవయన్న రామసేవయే సుమా
రామరాజ్యమన్న ప్రేమమయమే
ప్రేమ లేక ఉద్ధరించుటయే లేదు
సేవ చేయని నరుడు బాగుపడడు”**

- బాబా

నరుడు బాగుపడవలెనన్న సేవలోనే ప్రవేశించాలి. మన సేవాదర్శ సభ్యులు గ్రామస్థులను ఒక్కొక్కరినీ కలిసి, “నీ వ్యక్తిత్వము ఏ పార్టీకైనా అనుకూలముగా ఉండవచ్చును. కానీ గ్రామాభివృద్ధి సమస్యలు మాత్రం పార్టీ విషయం కాకూడదు. అందరూ ఐకమత్యంగా పనిచేయాలి” అని హితబోధ చేయాలని స్వామి ఆదేశించారు.

ఈనాడు భారతదేశంలో ‘స్వచ్ఛ భారత్’ పేరిట పరిసరాలను పరిశుభ్రంగా ఉంచుకోవాలని విస్తృత ప్రచారం మీడియాద్వారా చేస్తున్నారు. బాబావారు గత 50 సంవత్సరాలుగా చెప్తున్న విషయం ఇదే కాబట్టి నేటి యువత పల్లెప్రజలు ఆరోగ్యం కాపాడుకోవడానికి నీటి వనరులు కల్పించాలి, మరుగుదొడ్లు నిర్మించాలి. తద్వారా గ్రామస్థులు పల్లెల్లో ఉండి పంటలు పండించి ఆరోగ్యవంతమైన పదార్థాలను పట్టణాలకు అందజేయగలుగుతారు.

“గ్రామస్థులతో కలసి మనం పనిచేయాలి. వారిని మనతో కలుపుకొని గ్రామాన్ని అభివృద్ధి చేసే కార్యక్రమాలు చేపట్టాలి. ఇప్పటికే కొన్ని గ్రామాల్లో కొంతమంది తాగుడుకి బానిసలవుతున్నారు. వారిని ఆ దురలవాటునుండి తప్పించే కృషి చేయాలి. రోడ్లు వెయ్యాలి. బావులు తవ్వాలి. దీపాలు లేని గ్రామాలకు దీపాలు వేయించాలి” అని స్వామి పిలుపునిచ్చారు. ఈనాడు ప్రభుత్వం కూడా ఇటువంటి గ్రామాభివృద్ధి కార్యక్రమాలు చేయడానికి అనేక పథకాలు పెట్టింది.

అవసరమైన ఋణాలుకూడా అందిస్తుంది. కానీ, అవి అందుకొనే పద్ధతులు తెలియజెప్పి చదువు, లౌకిక పరిజ్ఞానం లేని గ్రామస్థులకు మన సేవాదర్శ కార్యకర్తలు సహాయం చేయాలి. ఇటువంటి కార్యక్రమాలు చేయకుండా, “దేవాలయాలు శుభ్రం చేయడం, రోడ్లు ఊడ్చడం చేసి ఈ గ్రామాన్ని దత్తత చేసుకున్నామని అనుకోకూడదు” అని స్వామి హెచ్చరించారు.

సమాజసేవ

మనమంతా సమాజంలో సభ్యులమే. వసుధైక కుటుంబం అన్నట్లుగా సాటివారికి సహాయం చేయడం, తోటివారి సమస్యలలో పాలుపంచుకోవడం మానవుని కనీస ధర్మం. ఈవిషయాన్ని స్వామి అనేక సందర్భాల్లో భక్తులకు తెలిపారు. ఈనాడు వసుధైక కుటుంబం మాట అటుంచి, స్వార్థం పెంచుకుని, ఆ కులంవారు, ఈ కులంవారు, ఆ రాష్ట్రంవారు, ఈ రాష్ట్రంవారు, ఆ మతం, ఈ మతం.... ఇలా సమాజం భిన్నాభిన్నమైపోయింది. కనీసం సాయి భక్తులు వీటికి అతీతంగా ఉంటూ, స్వామి సందేశాన్ని నలువైపులా వినిపించాలి. ఈ సందర్భంగా ఒక కథలాంటి సంఘటన.

ఒక ఆసుపత్రి వార్డులో ఇద్దరు పేషంట్లు ఉన్నారు. ఒకరు అంధుడు. కిటికీ పక్కన బెడ్ ఉన్న మరో పేషంట్లు ఈ పేషంట్లతో స్నేహంగా ఉండేవాడు. కళ్ళుండటంవలన తాను కిటికీలోంచి చూస్తున్న విషయాలు, బస్సులు, జనాలు, ఊరేగింపులు చెప్పి రెండవ వ్యక్తి కళ్ళు లేవనే భావం మరచిపోయేలా చేసేవాడు. వారిద్దరూ బంధువులు కాదు, ఒక కులం కాదు, ఒక మతం కాదు, ఒక ప్రాంతం కాదు. ఆ మాటకొస్తే అతడు మన పక్కదేశం వ్యక్తి. డాక్టర్లు వారిద్దరి స్నేహం చూసి ముచ్చటపడేవారు. ఒకరోజు ఇద్దరు డాక్టర్లు వచ్చి అంధుడైన పేషంట్లతో, “మీకో బ్యాడ్ న్యూస్, ఒక గుడ్ న్యూస్ లు చెప్పాలి. నిన్న రాత్రి మీ పక్క పేషంట్లకి జబ్బు తీవ్రత అధికమై మరణించాడు. మరణించే ముందు తన కళ్ళను మీకు అమర్చమని చెప్పాడు. మీకు ఇప్పుడు ఆపరేషన్ చేయబోతున్నాము. మీకు కళ్ళు వస్తాయి” అన్నారు.

ఆ పేషంటుకి దుఃఖం, ఆనందం పెల్లుబిక్కింది. మృతుడు తన బంధువు కాదు, మరేమీ కాదు, కేవలం సేవాభావంతో మానవత్వమున్న మనిషిలా ప్రవర్తించాడు అని అతని ఆత్మశాంతికి ప్రార్థించాడు.

ఆపరేషన్ విజయవంతమైంది. అతనికి కళ్ళు వచ్చాయి. ఆనందంతో తన బెడ్ని కిటికీ పక్కకు మార్చమని కోరాడు. వారు మార్చారు. అతడు ఆనందంతో కిటికీలోంచి బయటకు చూశాడు. తానుకూడా బస్సులు, కార్లు, జనాలను చూడాలనుకున్నాడు. కానీ అటు చూడగానే ఖంగు తిన్నాడు. ఎందుకంటే బయట పెద్ద గోడ తప్ప ఇంకేమీ లేదు. ఇంతలో నర్సు వచ్చి చెప్పింది, “అటువైపు ఏమీ లేదు, పక్కవారి పెద్ద గోడ తప్ప. కానీ, మీ ఫ్రెండు మీకు ఆనందం కలిగించాలని రోజుకో కథ చెప్పేవాడు. మీరుకూడా ఆనందించడంవలన మేమేమీ అభ్యంతరం చెప్పలేదు” అంది.

అలోచించండి. ఈ స్నేహబంధం ఎలా అబ్బుతుంది? అని విశ్లేషిస్తే మనం పెరిగిన వాతావరణం, నేర్చుకున్న విలువలు, ఎదుటివారికి సేవచేయాలనే దృక్పథం అలవర్చుకోవడంవలననే సాధ్యమవుతుంది. అందుకే మన పిల్లల్ని బాలవికాస్ కార్యక్రమాల్లో పాల్గొనేలా ప్రేరణ కలిగించాలి. ఆయా టీచర్లు కూడా కథలు, పాటలు, నాటకాలతో పిల్లలకు విలువలు బోధించాలి. అదేవిధంగా యుక్తవయస్సు వచ్చాక సేవాదర్శ కార్యక్రమాల్లో చురుగ్గా పాల్గొనేలా ఉత్సాహపరచాలి. అదేదో తప్పనిసరైన బాధ్యతలా కాకుండా సేవలోని తృప్తిని అనుభవించే

అనుభూతులు కలిగించేలా ఉండాలి. అది వారిని జీవితాంతం కాపాడుతుంది.

దేశసేవ

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధ సమయంలో నాయకులు ఎంతో అప్రమత్తంగా వ్యవహరించేవారు. వారు మాట్లాడే మాటలు, దేశభక్తి పెంపొందించే చర్యలు ప్రజలను ఎంతగానో ప్రభావితం చేసేవి. యుద్ధం భీకరమైన స్థితిలో ఉన్నప్పుడు ఇంగ్లండు ప్రధానమంత్రి, విన్స్టన్ చర్చిల్ ప్రజల నుద్దేశించి రేడియోలో మాట్లాడుతూ, సైనికులకు ఆరోగ్యానికి అవసరమైన కోడిగుడ్లు తగినంతగా లేవనీ, కాబట్టి ప్రజలు కొంతకాలం గుడ్లు కొనవద్దనీ, అవన్నీ ఆర్మీవారికి పంపాలని అనుకుంటున్నామని ప్రజలను అభ్యర్థించారు. మరుక్షణం ప్రతి పట్టణంలో ప్రజలు కిరాణా షాపుల ముందు పెద్దపెద్ద క్యూల్లో నిలబడ్డారు. ఈమధ్య మన దేశంలో నోట్ల మార్పిడికొరకు ప్రజలు బ్యాంకుల ముందు బారులు తీరినట్లుగా నిలబడ్డారు. ఆ క్యూల్లోని ప్రజలను చూసి కొందరు ఆ జనం కోడి గుడ్లు కొనటానికి నిలబడ్డారని అనుకున్నారు. సైనికులపట్ల జాలి, కరుణ లేకుండా ఇలా ప్రవర్తిస్తున్నారేమిటి అనుకున్నారు. వారిని కలిసిన తరువాత తెలిసినదేమిటంటే, వారు కోడి గుడ్లు కొనడానికి రాలేదని, తమవద్ద ఉన్న కోడిగుడ్లను సైనికులకు ఉచితంగా ఇవ్వడానికి వచ్చారని తెలిసింది.

దేశసేవ అంటే యుద్ధంలో పాల్గొనవలసిన అవసరమే కాదు, సైనికులకు సహాయం చేయడంకూడా. ❖

విశ్వాసమెక్కడో విజయమెక్కడో

హనుమంతుడు తనకు రామాజ్ఞ దొరికినప్పుడు తనకు అంత శక్తిసామర్థ్యములు ఉన్నవి కనుకనే, తనను శ్రీరాముడు లంకాభిముఖంగా పంపినాడని గర్వపడలేదు. ఇన్ని ఇక్కట్లుగల పనిని తనకిచ్చినాడే అని భయభ్రాంతులు పడలేదు. అతనికి రామాజ్ఞయే ప్రధానము. “ఇది నాచే అసాధ్యమైన యెడల రాముడు నాకీ ఆజ్ఞ ఈయడు. కాబట్టి, ఆజ్ఞను పరిపాలించి దిగ్విజయము గాంచి వెనుదిరుగగలను” అనే విశ్వాసం అతనికి లభించినది. స్వామి ఆజ్ఞాపించే విషయములలో కూడ అట్టి విశ్వాసమూ, వాటిని అనుసరించి జయమును పొందగలమనే ధైర్యము మీలో అభివృద్ధి కావలెను. - బాబా

మధుర మోహనములు మా సాయి పలుకులు

రేగళ్ళ అనిల్ కుమార్

శ్రీవారి దివ్య ప్రవచనములు అమృత గుళికలు. అతి సామాన్యనినుండి పండితునివరకు సులభగ్రాహ్యములు. వారి దివ్యోపన్యాసములలో మానవాళికి కావలసిన సమస్త మార్గదర్శక విజ్ఞాన భాండాగారం దాగి ఉంటుంది. వాటిలో కడు రవ్యంగా, హృద్యంగా ఉండే ఆణిముత్యాల్లాంటి చిన్నచిన్న వాక్యాలను కొన్నింటిని అస్వాదిద్దాం.

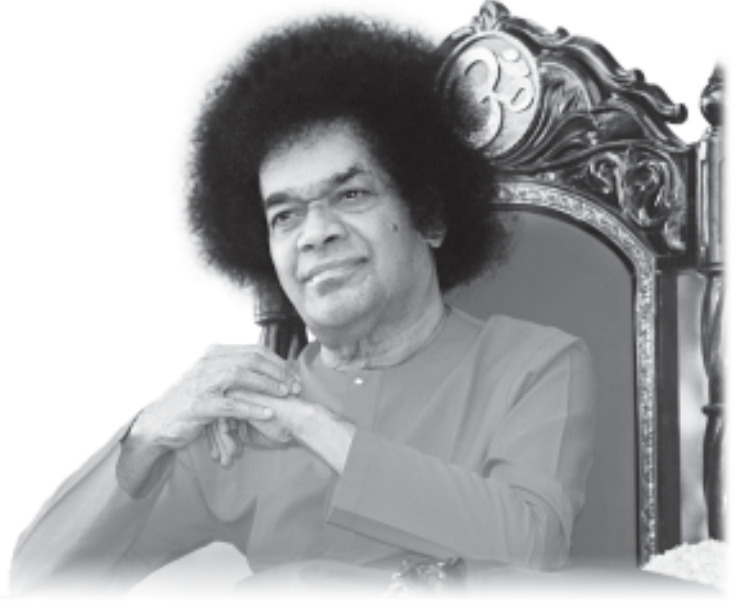
1. సామాన్యంగా మానవులందరూ కోరికలు తీరితే ఆనందం లభిస్తుందనుకుంటారు. కానీ, ఒక కోరిక తీరగానే మరో కోరిక పుట్టుకొస్తుంది. కనుకనే, “కోరికలు తీరితే కాదు, కోరికలు ఆరితేనే ఆనందం” అన్నారు స్వామి.
2. కోరికలు ఆరుటకు ఒక చక్కటి ‘ప్రిస్క్రిప్షన్’ ఇచ్చారు స్వామి: “దేహము దైవానికి నియర్గా, మనస్సు డియర్గా ఉన్నప్పుడు డిజైర్స్ (కోరికలు) ‘డిసప్పియర్’ (అదృశ్యం) అవుతాయి.”
3. లౌకికమైనా, ఆధ్యాత్మికమైనా ఎలాంటి పని / బాధ్యత అయినా ఫలాపేక్ష లేకుండా భగవదర్పణ భావంతో చేయాలన్నది గీతాచార్యుని సందేశం. ఆ నందబాలుడే ఆనందబాలుడై శ్రీ సత్యసాయి రూపంలో అవతరించి అదే విషయాన్ని చెప్తూ తమాషాగా, “అపాయింట్మెంట్ ఉంటేనే డిసప్పాయింట్మెంట్” అన్నారు. అనగా, మనము చేసే పనికి ‘ఫలానా’ ఫలితమే రావాలని, అనుకొన్నది ‘ఇలానే’ జరగాలని ఆశిస్తే నిరాశ తప్పదు.
4. ఏదైనా సత్కార్యం చేయాలనుకుంటే పటిష్ఠమైన ప్రణాళికలు వేసుకొని, అకుంఠిత దీక్షతో పూర్తి చేయండి, అనవసర వాగ్దానాలు, ప్రగల్భాలు వద్దు అని ఉద్బోధిస్తూ, “ట్రై చేస్తాము అనకూడదు, చేసే తీరాలి. ‘ట్రై, ట్రై’ అనుకుంటూ కూర్చుంటే ‘డ్రై’ అయిపోతుంది” అన్నారు భగవాన్.
5. ఒకరోజు స్వామి ప్రైమరీ స్కూలు పిల్లలందరికీ మందిరంలో ‘జాయ్’ ఐస్క్రీమ్లు పంపిణీ చేయించారు. తరువాత ఆ చిన్నారుల దగ్గరకు వెళ్ళి ప్రేమగా, “బంగారూ! ఇప్పుడు ఏం ఐస్క్రీమ్ తిన్నారు?” అని అడిగారు. “జాయ్ ఐస్క్రీమ్, స్వామీ!” అన్నారు పిల్లలు. “చూడ్డానికి ఎలా ఉందిరా?” అడిగారు, స్వామి. “తెల్లగా ఉంది స్వామీ!” “ముడితే ఎలా ఉంది?” “చల్లగా ఉంది స్వామీ!” “తింటే ఎలా ఉందిరా?” ఇంకా ఊరిస్తున్నారు స్వామి. “తియ్యగా ఉంది స్వామీ!” చిన్నారులు ఎంతో ఉత్సुकతతో బదులిచ్చారు. నిగూఢమైన వేదాంత తత్వాన్ని స్వామి సులభంగా, సూటిగా ఎలా చెప్పారో చూడండి: “మీ మనసును తెల్లగా ఉంచుకోండి! హృదయాన్ని చల్లగా ఉంచుకోండి. మాటను తియ్యగా ఉంచుకోండి. అప్పుడు మీ జీవితమంతా ‘జాయ్’ (ఆనందం)గా ఉంటుంది” అని ఉద్బోధించారు.

ఎదుటి వ్యక్తులగురించి చెడుగా ఆలోచించడం, విమర్శిస్తూ మాట్లాడడం మానివేసి మనసును పవిత్రంగా ఉంచుకొని, ఎవరిపైనకూడా ఆవేశపడకుండా హృదయాన్ని చల్లగా ఉంచుకొని, అందరితో ప్రేమగా, మృదుమధురంగా మాట్లాడుతూ, నాలుకపై సాయినామాన్ని నాట్యమాడిస్తూ, చేతులతో దీనజనసేవ చేస్తూ జీవితాన్ని ఆనందమయం గావించుకుందాం. ❖

ప్రేరేపించి నడిపించాలి

ఆ రోజుల్లో భక్తులు బుక్కపట్నం నుండి ఎడ్లబండిలో ప్రయాణించి పుట్టపర్తికి చేరుకునేవారు. కాలహరణం, ప్రయాస తప్పేవి కావు. కానీ స్వామిని దర్శించుకోవాలనే ఆరాటంచేత, తిరుగు ప్రయాణంలో స్వామితో గడిపిన మధుర క్షణాలు నెమరువేసుకోవడంచేత అలసట అనిపించేది కాదు. ఒకసారి బుక్కపట్నం నించి ఎడ్లబండిలో వస్తున్నవారు దారి తప్పి ఎటో వెళ్లిపోతున్నారు. ఇక్కడ చూడండి బాబా మహిమ. ఆ బండివాడి మనసులో ప్రవేశించి ప్రేరణ నందించి సరియైన బాట ఏదో చెప్పినట్లయిందట. సరిగ్గా అదే సమయంలో పుట్టపర్తిలో తమ చుట్టూ ఉన్న భక్తులకు స్వామి ఈ దారి తప్పిన బండి వృత్తాంతం చెబుతూ, “నేనే అతని బుద్ధిని ప్రేరేపించి నేను చెప్పిన మార్గంలో వచ్చేటట్లు చేశాను” అన్నారు. అంటే, భగవాన్ బాబావారు ప్రేరక బ్రహ్మ. మనకు అందే పవిత్రమైన స్ఫూర్తి, ప్రేరణ బాబావారినుండియే కలుగుతున్నవని తేటతెల్లమవుతున్నది కదా!

అంతేకాదు, “సన్మార్గమును వీడి చరియించువారల పట్టి కాపాడుటే ప్రతము నాకు” అని స్వామి ఏనాడో సెలవిచ్చారు. పెడమార్గం పడుతున్నవారిని సంస్కరించి ధర్మమార్గంలో నడిపించడం ప్రతంగా పెట్టుకున్నారు స్వామి. చాలాకాలం క్రితం కస్తూరిగారు నాకు చెప్పిన ఒక ఉదంతం ఈసందర్భంలో మీతో పంచుకోవాలనిపిస్తోంది. ఆరోజుల్లో నేను పుట్టపర్తికి వెళ్ళినప్పుడల్లా కస్తూరిగారితో తప్పనిసరిగా కొంత సమయం గడిపేవాడిని. వారిని కలుసుకున్న ప్రతిసారి నేను సభలలో

ముత్యాల సరాలు

(ధారావాహికం - ౨౪ భాగం)

ప్రా॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

స్వామి లీలావైభవం గురించి ప్రసంగించడానికి సరిపడా విషయం దొరికేది. ఒక గొప్ప వ్యాపారవేత్తకు గల ఏకైక కుమారుడు గారాబంవల్ల, సహవాస దోషంవల్ల పెడమార్గం పట్టేడు. తల్లి, తండ్రి మహాభక్తులు. వాళ్ళు ఏం చెప్పినా ఎంత చెప్పినా వీడి తలకెక్కడంలేదు. తల్లి చివరి ప్రయత్నంగా ఒక పని చేసింది. శ్రీ సత్యసాయి భగవానుని జీవిత గాథ ‘సత్యం శివం సుందరం’ పుస్తకాన్ని పిల్లవాడి డ్రెస్సింగ్ బేబుల్ పైన అద్దం ముందు పెట్టింది. కానీ, వీడి లోకం, వీడి తీరు భిన్నంగా ఉందాయె. ఆ పుస్తకాన్ని వీడు కనీసం గమనించనాలేదు. ఆరోజున ఒక హిందీ సినిమా తార ఆ ప్రాంతానికి వస్తోందని తెలిసింది. ఇక మనవాడి హడావుడికి హద్దులేదు. స్నేహితులతో కలసి ఆ సినితారను చూడడానికి వెళ్ళాలని నిశ్చయించుకున్నాడు. ఇంకేముంది! మొహానికి క్రీమ్లు, పౌడర్లు బాగా పట్టించాడు. తనకు నచ్చిన డ్రస్సు ధరించి స్నేహితులతో కలసి

బయల్దేరడానికి సంసిద్ధమవుతున్నాడు. స్నేహితులు ఇంటికి వచ్చేశారు.

ఇంక స్వామి చమత్కారం చూడండి. ఉన్నట్లుండి వీడు స్నేహితులతో, “ఒరేయ్, మీరు వెళ్ళండి, నేను రాను” అన్నాడు. స్నేహితులు విస్తుపోయారు. ఎన్నిసార్లడిగినా, “నో, నో, నేను రాను, మీరు వెళ్ళండి” అంటూ అదే పాట పాడుతున్నాడు. చేసేదిలేక వీడిని వదిలేసి ఆ స్నేహితులు సినీ తార దర్శనానికి వెళ్ళిపోయారు.

ఇంతకీ ఏం జరిగిందనుకున్నారు? బయల్దేరడానికి రేడి అయిపోయి చివరిసారి అద్దం ముందు నిలబడ్డ పిల్లవాడు చూస్తూండగా డ్రెస్సింగ్ టేబుల్పైన తల్లి పెట్టిన పుస్తకం దానంతటదే తెరుచుకుంది. 150వ పేజీలో కొన్ని అక్షరాలు పెద్దపదం చూసి వెంటనే పుస్తకాన్ని చేతిలోకి తీసుకుని చదివాడు. ఏమని వ్రాసి ఉంది అందులో? “ఎక్కడికీ వెళ్ళకు. నీకు శాశ్వతమైన ఆనందాన్నిస్తాను” అని ఉంది. పూర్వం లేనివి ఆకస్మికంగా వచ్చి పెద్దవై అక్షరాలు ఆవిధంగా కనిపించాయి. దిమ్మతిరిగిపోయింది. వెన్నులో వణుకు పుట్టుకొచ్చింది. అక్కడున్న గ్లాసుడు నీళ్ళు త్రాగాడు. వెళ్ళరాదని నిశ్చయించుకున్నాడు.

ఈ ఉదంతం చెప్పి ముగిస్తూ కస్తూరిగారు మరో విషయం చెప్పేరు. “ఈ కుర్రవాడు ఊటీలో సమ్మర్ కోర్సుకు వచ్చాడు. ఎక్కడో ఒక మూల కూర్చుని ఒకటే రాసుకుంటూపోతున్నాడు. అందరూ వక్తల ఉపన్యాసాలు వింటూ నోట్ చేసుకుంటున్నాడనుకున్నారు. బాబావారు మధ్యలో నిల్చుని అక్కడి పిల్లలతో అన్నారట, “వాడు ఏం చేస్తున్నాడనుకున్నారు? ఏదేదో రాసుకుపోతున్నాడనుకున్నారా? కాదు, కాదు, ‘సాయిరాం’ లిఖిత జపం చేస్తున్నాడు.” అది విని అందరూ ఆశ్చర్యానందాలతో తన్నయ్యలైనారు. ఆ కుర్రవాడి వివాహం రేపు స్వామి చేస్తున్నారు. రేపు నేను వెళ్ళవలసి ఉంది” అంటూ ముగించారు కస్తూరిగారు. నలభై సంవత్సరాల క్రితం నేను మదనపల్లికి వెళ్ళాను. అక్కడ కస్తూరిగారు ప్రసంగించారు. అక్కడకూడా కస్తూరిగారు ఈ ఉదంతం తెలియజేశారు. వారు చెప్పింది యథాతథంగా మీతో పంచుకుంటున్నాను.

మర్నెట్ మహాశయుడు ‘సాయిబాబా అవతార్’ అన్న తన గ్రంథంలో ఒక చమత్కారాన్ని వివరించారు. కేలిఫోర్నియా (అమెరికా)లోని ఒక టీవీ ఉద్యోగిని అనుభవం ఇది. ఆమె పుట్టపర్తికి వచ్చి కొంతకాలం ఉండి స్వదేశానికి తిరిగి వెళ్ళింది. స్వదేశం చేరుకున్ననాటి ఉదయమే ఆమె ఒక టీవీ కార్యక్రమంలో పాల్గొనవలసి ఉండినది. ప్రశ్నోత్తరాల కార్యక్రమమిది. ఆ కార్యక్రమం గురించిగానీ, అహ్వానితులు తనను అడగబోయే ప్రశ్నల గురించిగానీ తనకు ఏవిధమైన ముందస్తు సమాచారం లేకుండానే ఆమె స్టూడియోలోకి వెళ్ళి కూర్చున్నారు. అడిగిన ప్రశ్నలకు సంకోచం లేకుండా వెంటవెంటనే సమాధానాలిచ్చారు. ఆ తరువాత ఆమె అన్నారు, “ఆ సమాధానాలు చెప్పింది నేనా? అవి నావనుకుంటున్నారా? కాదు, కాదు. బాబావారు నా చెవిలో ఏది చెపితే అది నేను పలికాను. ఏదీ నా స్వంతం కాదు”.

“నేనే ప్రేరేపించి నడిపించాలి” అన్న బాబావారి దివ్యవాక్కులకి ఇదొక చక్కని ఉదాహరణ..

మర్నెట్ మహాశయుడు తన మొదటి గ్రంథం ‘మేన్ ఆఫ్ మిరకిల్స్’లో మరో సన్నివేశాన్ని ప్రస్తావించారు. యువకుడైన ఒక డాక్టరు కొత్తగా ఒక నర్సింగ్ హోమ్ పెట్టుకున్నాడు. ప్రారంభోత్సవానికి అంతా సిద్ధం చేసుకున్నాడు. సాటి డాక్టర్లను ఆహ్వానించాడు. అయితే, ఆరోజున నర్సింగ్ హోమ్ కి వచ్చిన మొట్టమొదటి పేషంట్ ఎవరు? ఒక ఎనభై సంవత్సరాల ముదుసలి తనకు ఆపరేషన్ చేయండంటూ వచ్చింది. పైగా, “బాబావారు మీచేత ఆపరేషన్ చేయించుకొమ్మన్నారు. కాబట్టి మీరు చేయాల్సిందే” అని మొరాయించింది. డాక్టరు ఆందోళన చెందాడు. మొదటి కేసే గల్లంతైతే తన గతి ఏం కాను?! మొత్తానికి మరికొందరు డాక్టర్ల సాయం తీసుకుని, “ఈ పరీక్ష ఏమి స్వామీ? మీదే భారం” అనుకుంటూ, ఆ పండుముదుసలిని టేబుల్ మీదికి ఎక్కించి ఆపరేషన్ ప్రారంభించాడు. ఏమైందనుకున్నారు? ఈ డాక్టరు వేసుకున్న తెల్లనికోటు కాషాయం రంగులోకి మారింది. తోటి డాక్టర్లు, నర్సులు గమనిస్తూనే ఉన్నారు. ఈ డాక్టరు తాను ఆపరేషన్ చేస్తున్నా, అవి తన చేతులు కావని

గ్రహించాడు. అంటే, సాక్షాత్తు స్వామే ఈ డాక్టర్ని పనిముట్టుగా పెట్టుకొని ఆపరేషన్ చేశారన్నమాట. ఇదే ప్రేరేపించి నడిపించడమంటే!

మన యూనివర్సిటీలో పిహెచ్.డి. చేసిన, చేస్తూన్న విద్యార్థులు చెప్పగా విన్నాను. తమ పరిశోధనలలో ముందుకు పోలేక అయోమయస్థితిలో చిక్కుకున్న సందర్భాలలో తాము కేవలం స్వామి ప్రేరణతోనే ముందుకు సాగి కృతకృత్యులం కాగలిగాము అన్నవారే అందరూ. స్వామి సన్నిధిలో సాయి విద్యార్థులు సమర్పించే సంగీత నాటక ప్రదర్శనలు కానివ్వండి, వార్షిక క్రీడోత్సవాలు కానివ్వండి - వాళ్ళు వివిధ సాంస్కృతిక క్రీడాంశములలో అతితక్కువ వ్యవధిలో తర్ఫీదు పొంది, నైపుణ్యం సాధించి, ఉత్సుకత, ఉత్సాహం రేపేవిధంగా అద్భుతంగా ప్రదర్శింపగలుగుతున్నారంటే, అది స్వామి ప్రేరణయే అన్నది జగమెఱిగిన సత్యం.

అసలు ఈ ప్రేరణ ఎలా కలుగుతుంది? అన్న ప్రశ్న ఇక్కడ మనకు రాక మానదు. విచారణ చేస్తే, అంతా మన మనోభావాల్లోనే ఉందని తెలుస్తుంది. మలినమైన, స్వార్థపూరితమైన భావాలతో మనసు నిండియున్నప్పుడు

మనలో దైవప్రేరణను ఎలా ఆశించగలము?! పరిశుద్ధ భావాలను ఏర్పర్చుకున్నప్పుడు దైవప్రేరణనుగ్రహాలతో జ్ఞానదృష్టి ఏర్పడి అంతా ధర్మమయంగా మారిపోతుంది. ఇక్కడ బాబావారి దివ్యవాక్కులు మననం చేసుకుందాము:

“మనసు మాలిన్యముల నెల్ల మట్టుపెట్టి
పరమ పరిశుద్ధ భావముల్ పాదుకొల్పు
జ్ఞానదృష్టియు నేర్పడ కాననగును
విశ్వమంతయు ధర్మమై వెలుగు నిండు”

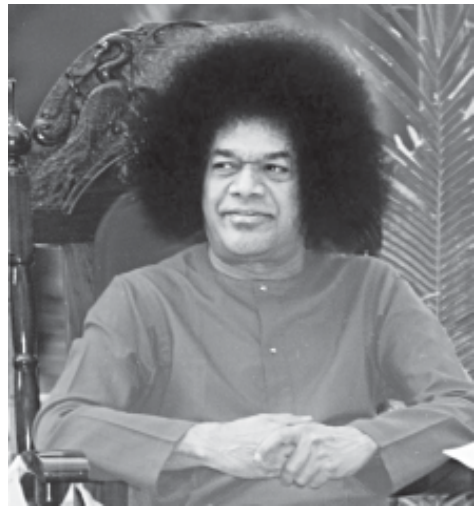
నేను కొద్ది నెలల క్రిందట పూనా సమీపంలోని ఆలీబాగ్ అనే సుప్రసిద్ధ పర్యాటక కేంద్రంలో జరిగిన సాయిసంస్థల కార్యక్రమాల్లో పాల్గొనడానికి వెళ్ళడం జరిగింది. ఆలీబాగ్ సముద్ర తీరం గోవాలాగ ఉంటుంది. అక్కడి మత్స్యకారులలో యాభై కుటుంబాలకు పైగా సాయి భక్తులున్నారు. వాళ్ళు గురువారాల్లో చేపలు విక్రయించరట. వారి కాలనీలో సాయి మందిరం నిర్మించుకున్నారు. బాబా భజనలు బాగా పాడతారు. ఎక్కడీ ఆలీబాగ్! ఎక్కడీ మత్స్యకారులు! భజనలేంటి! మందిరమేమిటి! అదే సాయి ప్రేరణ!

(సశేషం)

❖ అంతా దైవసంకల్పమే! ❖

మానవుడు నిరంతరం తానేదో చేస్తున్నానని అహంకరిస్తున్నాడు. ‘నేను’ అనే అహంకారము, ‘నాది’ అనే మమకారము ఈ రెండే మానవుణ్ణి కట్టిపడేస్తున్నాయి. నీవు నిమిత్తమాత్రుడవు. నీవు చేసేది ఏమీ లేదు. నీవు ఆహారం భుజిస్తున్నావు. భుజించినదానిని జీర్ణము చేసేది ఎవరు? నీ ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసములకు, నీ గుండె కొట్టుకోవడానికి, నీ దేహంలో రక్తప్రసరణకు ఎట్టి ప్రయత్నం చేస్తున్నావు? ఇవన్నీ చేసేవాడు ఎవరు? భగవంతుడే! కానీ, మానవుడు కర్తృత్వ భోక్తృత్వాలకు గురి అవుతున్నాడు. అహంకారమే మానవుని అధఃపతనము చేస్తున్నది.

- బాబా

మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి

(ధారానాహికం - 70వ భాగం)

బి.వి. రమణరావు

తమ భక్తులలో ప్రతి ఒక్కరితోనూ స్వామికి గల సంబంధం అంతరంగికమైనదీ, వ్యక్తిగతమైనదీను. స్వామిని ఒక్కసారికూడా ప్రత్యక్షంగా దర్శించుకోని వ్యక్తులకూడా స్వామితో అంతరంగికమైన సంబంధం కలిగి ఉంటారు. దీనికి కారణం స్వామికి భక్తులతో గల సంబంధం భౌతికమైన పరిధికి మాత్రమే పరిమితమైనది కాకపోవడమే. భక్తులతో స్వామి వ్యవహరించే తీరు ఎన్నోరకాలుగా ఉంటుంది. అయితే, వైవిధ్యభరితమైన ఆ విధానముయొక్క మూలసూత్రం భక్తులలో విశ్వాసాన్ని నెలకొల్పి, ప్రేమను పెంపొందించడమే! తద్వారా భక్తులు తమ అంతరంగంలోనే ఉన్న దివ్యత్వాన్ని అన్వేషించేటట్లు స్వామి ప్రోత్సహిస్తారు. స్వామి దివ్యప్రేమకు పాత్రులైన ప్రతి ఒక్కరి గాఢ ఆశ్చర్యకరంగా, సమ్మోహనకరంగా ఉంటుంది. అటువంటి భాగ్యశాలురలో ఒకరైన శ్రీమతి పంకజం అనుభవం తెలుసుకుందాం.

కర్ణాటకు చెందిన ఎన్.ఆర్. ద్వారకనాథ్ వృత్తిరీత్యా ఛార్టర్డ్ అకౌంటెంట్. వారు అరేబియన్ గల్ఫ్ లోని బెహ్రైన్ దేశంలో ఒక అమెరికన్ కంపెనీలో అకౌంటెంట్ గా పని చేయడానికి 1978లో వెళ్ళారు. 1974లో తొలిసారి బాబావారి దర్శనం చేసుకున్నారు. వారి భార్య చిన్నతనం నుండి సాయి భక్తురాలే!

ద్వారకనాథ్ కొంతమంది భక్తులతో కలసి మనామా అనే ప్రదేశంలో 1981 ఫిబ్రవరిలో సాయి సెంటర్ ను ప్రారంభించారు. ఆయన నివాసముంటున్న ఫ్లాట్ లో వారంవారం జరిగే సాయి భజనలలో ముప్పై నలభై మంది

భక్తులు పాల్గొనేవారు. స్వామి ఒక చేత్తో ఆపిల్ పండు పట్టుకొని ఉయ్యాలలో కూర్చున్నట్లు ఉండే ఒక అందమైన ఫోటో వారి హాల్లో అందరికీ కనపడేటట్లు ఏర్పాటు చేయబడింది.

1983 మార్చి నెలలో ద్వారకనాథ్ అత్తమామలు తమ మనుమడి మొట్టమొదటి పుట్టినరోజుకు బెహ్రైన్ వచ్చారు. మామగారు శ్రీ సుందరం అయ్యంగార్ 1950 నుండి సాయి భక్తులే. అత్తగారు శ్రీమతి పంకజం మాత్రం శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామికి గొప్ప భక్తురాలు. ఆమె ఎంతో ఆర్థిక భక్తిగీతాలు పాడతారు. కానీ, ఆమెకు సాయిపట్ల ఎందుకో ఆసక్తి కలగలేదు.

మార్చి 17 సాయంత్రం ద్వారకనాథ్ తన భార్యతో, మామగారితో కలసి ఒక స్నేహితుడి ఇంట్లో జరిగే సాయి భజనకి వెళ్ళారు. పంకజం తన మనుమడితో ఇంట్లోనే ఉండిపోయారు. ఆరోజు రాత్రి సుమారు తొమ్మిదింపావుకి ఎవరో తలుపు తట్టడం విన్నారు. అయితే, అంత త్వరగా తమవాళ్ళు ఇంటికి తిరిగి వస్తారని తాను భావించలేదు కాబట్టి, తలుపు తీయడానికి ఆవిడ సంకోచించారు. కానీ, అవతలి వ్యక్తి విడువకుండా గట్టిగా తలుపు తడుతూండడంచేత ఆవిడ అయిష్టంగానే తలుపు తీశారు.

తలుపు బయట భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు తమ కుడిచేతిలో ఆపిల్ పండు పట్టుకొని ఉండడం చూసి పంకజం నిర్ఘాతపోయారు. స్వామి ఆవిడతో తమిళంలో మాట్లాడుతూ, ఆ ఆపిల్ ను ద్వారకనాథ్ కొరకు తెచ్చాను

ద్వారకనాథ్ ఇంట్లో ఎదురుగా గోడమీద కనిపించే అందమైన స్వామి ఫోటో

అన్నారు. పంకజం నోట మాటరాక షాక్ తో అలాగే నిలబడిపోయారు. ఆపిల్ తీసుకోవడానికి ఆవిడ చేయి జాచలేదు. అప్పుడు స్వామి ఆ ఆపిల్ ను ఎడమచేతిలోకి మార్చుకొని, కుడిచేతితో విభూతి సృష్టించి ఆవిడ నుదుటిపై పెట్టి అదృశ్యమైనారు.

రాత్రి పది గంటలకు ద్వారకనాథ్, ఇతర కుటుంబ సభ్యులు తమ ఫ్లాట్ కి తిరిగి వచ్చారు. వాళ్లు తలుపు తట్టినప్పుడు లోపలినుండి సమాధానం లేకపోవడంతో తప్పనిసరియై వాళ్లు తమవద్ద ఉన్న తాళపుచెవితో తలుపు తెరుచుకుని లోపలికి ప్రవేశించారు. అక్కడ కనిపించిన దృశ్యం వారిని దిగ్భ్రాంతికి గురిచేసింది. పంకజం షాక్ తో చెమటలు పట్టి శూన్యంలోకి చూస్తూ ఉండిపోవడం గమనించారు. అంతేగాక, ఆవిడ నుదుటిపై చాలా ప్రస్ఫుటంగా ఒక విభూతి రేఖ ఉండడం చూసి అశ్చర్యపోయారు.

పంకజం చాలా దృఢ విశ్వాసం గల, ఇంచుమించు

5

మూఢభక్తి కలిగిన విష్ణుభక్తురాలు కావడంతో ఆమెకు

స్వామిమీద ఏమాత్రము నమ్మకం లేదు. ఆ కారణంగా ఆవిడ తనకు తానుగా విభూతి ధరించే ప్రసక్తే లేదు. అటువంటి ఆమెను ఈ స్థితిలో చూసేసరికి వారికి అశ్చర్యంతో నోట మాటరాలేదు.

కొంతసేపయ్యాక ఆవిడ తేరుకొని నమ్మశక్యంకాని తన అనుభవాన్ని వాళ్ళకి వివరించి చెప్పారు. అది విని వాళ్లు ఉత్సాహం పట్టలేకపోయారు. కానీ, తమ ఇంటిముందే భగవాన్ దర్శనం చేసుకునే అపూర్వమైన అవకాశం పోగొట్టుకున్నందుకు నిరుత్సాహపడ్డారు. స్వామి స్వయంగా తమ ఇంటికి వచ్చినప్పుడు వారిని కనీసం లోపలికి రమ్మని ఆహ్వానించలేదే అని చాలా ఆవేదన చెందారు. అంతేకాకుండా, స్వామి ఆపిల్ పండును ప్రసాదంగా అందించినప్పుడు పంకజం దానిని అందుకోలేకపోయారు.

అయితే, స్వామి నిజంగానే తమ ఇంటికి వచ్చారా? అన్న సందేహం ద్వారకనాథ్ మనసులో ఏదో ఒక మూల దాగి ఉంది. హాల్లో గోడమీద కనిపించే ఫోటో (స్వామి

అపిల్ పండు చేత్తో పట్టుకున్నది) చూసి, స్వామి నిజంగానే అపిల్ పండు ఇవ్వడానికి వచ్చినట్లుగా తన అత్తగారు భ్రమపడ్డారేమో అని ఆయన అనుమానించాడు. ఈ విషయాన్ని పసిగట్టిన పంకజం స్వామి తనకు కనిపించిన మాట వాస్తవమే అన్నదానికి నిరూపణగా ఏదైనా నిదర్శనం చూపించవలసిందిగా స్వామిని ప్రార్థించసాగారు. భక్తపరాధీనులైన స్వామి ఆమె ప్రార్థనలను అలకించారు. మరుసటి సోమవారంనాడు మనామాలోని శ్రీ ద్వారక నాథ్ గారి ఇంట్లో భజన జరుగుతున్న సమయంలో అనేకమంది భక్తులు చూస్తూండగా స్వామి పటంపై విభూతి ఏర్పడింది. దాంతో వారంవారం భజనకు వచ్చే భక్తుల సంఖ్యకూడా పెరిగింది. రెండు నెలల తరువాత శ్రీ శిరిడీ సాయి పటంపైకూడా విభూతి రావడం మొదలుపెట్టింది. విచిత్రమేమిటంటే, స్వామి పటంపై

ఏర్పడిన విభూతి తెల్లగా, మెత్తని చూర్ణంవలె వారు సృష్టించి ఇచ్చే విభూతివలె ఉంటే, శిరిడీ సాయి పటంపై ఏర్పడిన విభూతి కొద్దిగా గరుకుగా గోధుమ రంగులో శిరిడీలోని ధునిలోంచి తీసిన ఊదివలె ఉంది. ఇంకొక విశేషమేమిటంటే, భగవాన్ బాబావారు బెహ్రైన్ లో శ్రీమతి పంకజంకు కనిపించడానికి వారం రోజుల ముందర ఆవిడ కుడిమోకాలు వాచి దాక్టర్లకు చూపించగా, దానిని ట్యూమర్ గా నిర్ధారించి, శస్త్రచికిత్సతో తీసివేయాలన్నారు. అయితే, ఆవిడకు స్వామి దర్శనం అయిన తరువాత అత్యద్భుతమైన రీతిలో ఆ ట్యూమర్ మాయమైపోయింది. ఈ దివ్యానుభూతిద్వారా తన ఆరాధ్య దైవమైన శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామి, భగవాన్ బాబావారు ఒకరేనని ఆవిడ గుర్తించి, మహదానందం పొందారని వేరే చెప్పనక్కర్లేదు.

(సశేషం)

SRI SATHYA SAI HIGHER SECONDARY SCHOOL

PRASANTHI NILAYAM, PUTTAPARTHI, ANDHRA PRADESH - 515134

(Affiliated to CBSE - New Delhi)

E-mail: ssshss@gmail.com Phone: 08555-289289

Applications are invited for the Post Graduate Teacher (PGT) (MALE) for the subjects "Mathematics" and "English"

Minimum Qualification required :

- 1) Postgraduate in Mathematics with minimum II class, from a recognised university with B.Ed.
- 2) Postgraduate in English with minimum II class from a recognised university with B.Ed.

The selected candidates will be paid as per AP State Board recommendations.

The application should reach the school office on or before **15th April 2017** either by Post or E-mail with relevant details and photograph.

Superannuated persons of the age between 58 and 60 years can also apply.

Principal

చైనీయుల నూతన సంవత్సర వేడుకలు

చైనా, థాయ్‌లాండ్, హాంకాంగ్, మలేషియా మరియు సింగపూర్ దేశాలనుండి చైనా సంతతికి చెందిన సాయి భక్తులు వారి నూతన సంవత్సర వేడుకలను ప్రశాంతి నిలయంలో భగవాన్ సన్నిధిలో 2017 ఫిబ్రవరి 3వ తేదీనుండి రెండు రోజులపాటు వైభవంగా జరుపుకున్నారు. చైనీయులు, వారి జ్యోతిశ్శాస్త్రము ననుసరించి ఈ సంవత్సరాన్ని కోడిపుంజు సంవత్సరంగా పరిగణిస్తున్నారు. దయ, కరుణల ఉద్దీపన ఈ వేడుకల ప్రధానాంశం. 2017 ఫిబ్రవరి 3న చైనా సంతతి సాయి భక్తులు సాయికుల్వంట్ హాలులో దివ్యసన్నిధానమువద్ద జ్యోతి ప్రజ్వలనానంతరం, సంప్రదాయ చైనా వంటకాలను భగవాన్ బాబావారికి సమర్పించారు. తదుపరి, ఇండొనేషియా మెదాన్ బృందమువారు బౌద్ధమంత్రాలను పఠించారు.

చైనీయుల నూతన సంవత్సర వేడుకల సమన్వయకర్త శ్రీ బిల్లీ ఫాంగ్ ప్రసంగిస్తూ, భగవాన్ బాబావారు స్థాపించిన వైద్యాలయాలు, విద్యాలయాలు, త్రాగునీటి పథకాలు వారి అనంతమైన కరుణకు, దయకు భౌతికమైన ఆవిష్కరణలు అన్నారు.

వీరి ప్రసంగానంతరం మలేషియా భక్తులు సంకీర్తన చేశారు. హాంకాంగ్ మహిళా న్యాయమూర్తి శ్రీమతి ఇజబెల్లా చూ ఉపన్యసించారు. తాను ఇప్పటివరకు 80 సార్లు ప్రశాంతి నిలయాన్ని సందర్శించానని, ప్రతిసారి

తనలో ఆధ్యాత్మిక భావపటిమ పటిష్ఠం కావడం గమనించానని చెప్పారు. ప్రశాంతి నిలయ సందర్శనం విశిష్టమైనది, సాయికుల్వంట్ హాలు ఆధ్యాత్మిక శక్తి తరంగాలకు కేంద్రస్థానమన్నారు. తదుపరి మహిళలు, పురుషులు చైనా, హిందీ, ఇంగ్లీషు భాషలలో భక్తి గీతాలను ఆలపించారు. 'ఓం మణిపద్మేహం...', 'హ్యూపీ న్యూ ఇయర్ ఎవరీవన్ హియర్', 'ఓం శ్రీసాయిరాం సాయిబాబా తేరా నామ్' పాటలు వీరి సంకీర్తనలో చోటుచేసుకున్నాయి.

ఫిబ్రవరి 4వ తేదీన జకార్తా, ఇండొనేషియా భక్తులు బౌద్ధ మంత్రాలను పఠించారు. తదుపరి, శ్రీ సత్యసాయి అంతర్జాతీయ సంస్థ, ఇండొనేషియా విభాగంలో సేవలను అందిస్తున్న శ్రీ ఉస్మీ భగవాన్ బాబావారి దివ్య సందేశాల సత్ప్రభావం జీవితంపట్ల తనకు సదవగాహన కలిగించిందని, ఇంకా తనలో చెలరేగిన ఎన్నో ఆధ్యాత్మిక సందేహాలకు సమాధానం కూడా లభించిందన్నారు.

ఇండొనేషియా మహిళలు నూతన సంవత్సర గీతాన్ని ఆలపించిన అనంతరం పురుషులు, మహిళలు భజన పాటలను పాడారు.

శ్రీ సత్యసాయి విద్యావాహిని సమ్మేళనం

ప్రశాంతి నిలయంలో ఫిబ్రవరి 10 నుండి ఫిబ్రవరి 12 వరకు నిర్వహించిన విద్యావాహిని పాఠశాలల నాలుగవ సమ్మేళనంయొక్క ఇతివృత్తం పురోగతిని ఆకాంక్షిస్తూ, విద్యావాహిని పాఠశాలలను ఇతర పాఠశాలలకు మార్గదర్శకత్వం వహించే స్థాయికి తీసుకు వెళ్ళడం. భగవాన్ ప్రతిపాదనలకు అనుగుణంగా రూపొందించిన విద్యావిధానాన్ని తీర్చిదిద్దడంలో, అమలుచేయడంలో పాలుపంచుకుంటున్నవారు, ఇంకా విద్యావాహిని పథకానికి సాంకేతిక సహకారాన్ని అందిస్తున్న వివిధ సంస్థల ప్రతినిధులు ఫిబ్రవరి 10వ తేదీన ప్రశాంతి నిలయంలో సమావేశమయ్యారు.

జ్యోతి ప్రజ్వలనానంతరం శ్రీ సత్యసాయి విద్యావాహిని జాతీయ కోఆర్డినేటర్ శ్రీ సత్యజిత్ ఆహూతులకు స్వాగతం

పలికారు. శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ కె. చక్రవర్తి భగవాన్ బాబావారు ప్రసాదించిన విద్యావిధానం లౌకికమైన విద్యకు మాత్రమే పరిమితం కాదన్నారు. శారీరక, మానసిక, ఆధ్యాత్మిక స్థాయిలలో మానవుని ప్రగతికి దోహదపడే సమగ్రమైన విద్యావిధానాన్ని భగవాన్ బాబావారు ప్రసాదించారు అన్నారు.

తదుపరి విద్యావాహిని పాఠశాలలకు సాంకేతిక సహకారాన్ని అందిస్తున్న శ్రీ కల్యాణ సుందరం (డిజిటల్ డెలాయిట్), శ్రీ విజయకుమార్ (టాటా కన్సల్టెన్సీ) మరియు శ్రీమతి అర్చన రఘురాం (కాగ్నిజెంట్ టెక్నాలజీస్)లకు సన్మానం జరిగింది. శ్రీమతి అర్చన రఘురాం శ్రీ సత్యసాయి విద్యావాహిని పథకంలో స్వచ్ఛందంగా పనిచేస్తున్నవారి సేవలను కొనియాడారు. సమాజ శ్రేయస్సు లక్ష్యంగా పనిచేసే విద్యావిధానాన్ని అందించడానికి విద్యావాహిని పథకం మంచి అవకాశాన్ని కలిగిస్తున్నదన్నారు. శ్రీ కల్యాణ సుందరం ఈ పథకం వలన వేలాది విద్యార్థులకు ప్రయోజనం కలిగిందన్నారు. సెంట్రల్ యూనివర్సిటీ ఆఫ్ హిమాచల్ ప్రదేశ్ ప్రొ. వైస్ఛాన్సలర్ శ్రీ యోగేందర్ వర్మ ప్రసంగిస్తూ, భగవాన్ బాబావారు ఆధ్యాత్మికతలో అంతర్లీనమైన విద్యావిధానాన్ని ప్రపంచానికి ప్రసాదించి, మానవునికి దివ్యత్వంపట్ల అవగాహన కలిగేటట్లు చేశారన్నారు. విద్యార్థుల జీవితాలలో సత్పరిణామం తీసుకువచ్చే విద్యావిధానాన్ని విద్యావాహిని అనుసరిస్తున్నదన్నారు.

“సర్వం జ్ఞానమయి విద్యతే” - నృత్యనాటిక:
తమిళనాడుకు చెందిన ఐదు విద్యావాహిని పాఠశాల విద్యార్థులు ఫిబ్రవరి 11న ప్రదర్శించిన నృత్యనాటిక లౌకిక విద్యను ఆధ్యాత్మిక విద్యతో మేళవించి విద్యార్థులకు అందిస్తే, వారు సద్గుణాలను, క్రమశిక్షణను అలవరచుకొని ఆదర్శవంతమైన విద్యార్థులుగా రూపొందుతారని తెలియజేసింది.

అనంతరం, ప్రసారమైన దివ్యసందేశంలో భగవాన్ బాబావారు, “స్వార్థాన్ని పెంచే విద్య విద్య కాదు. ఆధ్యాత్మిక భావాలతో సుసంపన్నమైన విద్యయే యథార్థమైన విద్య” అన్నారు.

శ్రీరామ హృదయం - నాటిక: శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ ప్రశాంతి నిలయం క్యాంపస్ విద్యార్థులు ఫిబ్రవరి 12వ తేదీన ‘శ్రీరామ హృదయం’ నాటికను సమర్పించారు. ఆదర్శవంతమైన కుమారునిగా, సోదరునిగా, మిత్రునిగా, చక్రవర్తిగా శ్రీరాముని పాత్ర చిత్రణ ఈ నాటికలో ప్రధానాంశం.

మహాశివరాత్రి వైభవం

మహాశివరాత్రి పర్వదినమును పురస్కరించుకొని ముందురోజు అనగా, ఫిబ్రవరి 23వ తేదీ సాయంత్రం ‘ప్రశాంతి డ్యాన్స్’ బృందమువారు ‘జగతః పితరౌ వందే’ శీర్షికన భగవాన్ దివ్యసన్నిధిలో ఒక నృత్య కార్యక్రమం సమర్పించారు. శివపంచాక్షరీ మహామంత్రాన్ని జపించడంవలన, ‘యఃపఠేత్ శివసన్నిధౌ శివలోక మవాప్నోతి శివేన సహ మోదతే’ అన్నట్లుగా సాక్షాత్తు సాయిశివుని సన్నిధి భాగ్యం లభిస్తుందని చాటిచెప్పారు. ‘వెండికొండపై నిండు కొలువైన తండ్రి నీకిదె వందనం’ అంటూ సదాశివుని జగత్పితగా కీర్తిస్తూ నర్తించారు. అల్పాయుష్యుడైన మార్కండేయుడు తన అచంచల భక్తి ప్రపత్తులతో, అకుంఠిత దీక్షతో శివానుగ్రహానికి పాత్రుడై చిరంజీవిగా నిలిచిన ఘట్టాన్ని హృద్యంగా ఆవిష్కరించారు.

2017 ఫిబ్రవరి 24వ తేదీ ఉదయం 8 గంటలకు సాయికుల్వంట్ హాలులో వేదప్రవచనంతో మహాశివరాత్రి మహోత్సవం ప్రారంభమయింది. సాయి విద్యార్థులు పంచవాయిద్యాన్ని, నాదస్వరాన్ని వినిపించారు. లింగాష్టక, బిల్వాష్టక స్తోత్రాలను పఠించారు. భక్తిగీతాలను ఆలపించారు.

తదుపరి శ్రీ అజిత్ పొపట్ భగవాన్ బాబావారి దివ్య సన్నిధిలో వివిధ సందర్భాలలో ఇచ్చిన 65 ఉపన్యాసాల సంకలనం ‘ది డివైన్ పప్పెటీర్’ ను శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ ఆర్.జె. రత్నాకర్ ఆవిష్కరించారు. ఆ సందర్భంలో శ్రీ పొపట్ మాట్లాడుతూ, భగవాన్ తాను సన్నిహితంగా మెలగినప్పుడు వారినుండి

ప్రత్యక్షంగా ఎన్నో అమూల్యమైన ఆధ్యాత్మిక విషయాలను గ్రహించానన్నారు.

ఆరోజున సాయంవేళలో ప్రశాంతి మందిరం భజన హాలునుండి సాయికుల్పంత్ సభామండపానికి వేద ప్రవచనంతో శ్రీ సాయీశ్వర లింగాన్ని ఋత్విక్కులు తోడ్కొనివచ్చి దివ్యసన్నిధానమునకు ఎదురుగా ఏర్పరచిన వేదికపై అలంకరింపజేశారు. పద్దెనిమిది రకాల ద్రవ్యాలతో, పదార్థాలతో అభిషేకించారు. లింగాభిషేకం యొక్క విశిష్టతను పండితులు భక్తులకు తెలియజేశారు. సాయి విద్యార్థులు శ్రీ రుద్రాన్ని, శ్రీ సత్యసాయి అష్టోత్తర శతనామావళిని పఠించారు.

తరువాత ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్ బాబావారు ‘పరోపకారః పుణ్యాయ పాపాయ పరపీడనం’ అన్నది వేదవ్యాస విరచితమైన అష్టాదశ పురాణాల సారం అన్నారు. విద్యార్థులు పవిత్రతను, ఓర్పును, పట్టుదలను పెంపొందించుకోవాలి అని ఉద్ఘోషించారు.

శివరాత్రి అఖండ భజన ఫిబ్రవరి 24 సాయంవేళ 6 గంటలకు ప్రారంభమయింది. సాయి విద్యార్థిని విద్యార్థులు, ఇంకా ఆశ్రమంలోనూ, విద్యాలయాలలోనూ, వైద్యాలయాలలోనూ పనిచేస్తున్నవారు బృందాలుగా ఏర్పడి అఖండ నామసంకీర్తన చేశారు. ఫిబ్రవరి 25వ తేదీ ఉదయం 6 గంటలకు భగవాన్ బాబావారి దివ్యస్వరంలో “శివశివశివ శంభో హరహరహర శంభో....” పాటతో భజన పరిసమాప్తమైంది. అనంతరం మహాప్రసాద వితరణ జరిగింది.

శివాలయం (స్వామి జన్మస్థలం)లో ప్రత్యేక పూజలు

1926 నవంబరు 23వ తేదీ, పరమేశ్వరునికి అత్యంత ప్రీతికరమైన కార్తిక సోమవారమునాడు పుడమి తల్లి నోములపంటగా భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయీశ్వరులు పుట్టపర్తిలో అవతరించారు. వారు జన్మించిన పుణ్యస్థలంలో 1979లో దివ్యతేజోవిరాజమానుడైన పరమశివుని పాలరాతి విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించి, నాటి మొదలు విగ్రహారూపంలో ఈ కోవెలలో కొలువుదీరి

‘భస్మభూషితాంగసాయి చంద్రశేఖరా!
ఫాలనేత్ర శూలధారి సాయిశంకరా!’

భక్తులపై అనుగ్రహాన్ని వర్షిస్తూ, ‘అక్కడ ఉండే సాయీశ్వరుడే ఇక్కడ ఉన్నాడు’ అన్న దివ్యానుభూతి ప్రసాదిస్తున్నారు.

ఫిబ్రవరి 24వ తేదీన మహాశివరాత్రి సందర్భంగా శివనామస్మరణతో ఆలయం మారుమ్రోగింది. సాయి కుల్పంత్ సభామండపంలో ఉదయంపూట కార్యక్రమాలు పూర్తయిన తరువాత వేదపండితులు విచ్చేసి ఏకాదశ రుద్రాభిషేకం నిర్వహించారు. ఆరోజు సాయంత్రం విభూతి అభిషేకం, గోపూజ కూడా నిర్వహింపబడినాయి.

ఈ శివాలయంలో ప్రతిరోజూ ఉదయం, సాయంత్రం పూజలు, హారతి జరుగుతాయి. ప్రత్యేకించి ప్రతి

సోమవారంనాడు ఉదయం 10 గంటలకు రుద్రాభిషేకం మరియు మాస శివరాత్రుల సందర్భంగా ఉదయం 5 గంటల నుండి 8 గంటలవరకు ఏకాదశ రుద్రాభిషేకం నిర్వహింపబడుతున్నాయి.

తిరువల్లూర్ భక్తుల పర్తియాత్ర

ఫిబ్రవరి 17వ తేదీన తమిళనాడు తిరువల్లూర్ భక్తుల 3వ పర్తియాత్రలో భాగంగా శ్రీ శ్రీరామ్ పార్థసారథి కర్ణాటక బాణీలో సంకీర్తన చేశారు. వీరు వీణావాదనలో కూడా నిష్ణాతులు. 'సాయి మే సద్గురుం...', 'అర్ధనారీశ్వరం...', 'యుగావతారి బాబా శ్రీ సత్యసాయి...' పాటలు పాడారు.

ఫిబ్రవరి 18న కోవై శ్రీ ఎస్. జయరామన్ 'నామ సంకీర్తన'ను సమర్పించారు. వీరు పలుదేశాలలో పర్యటించి నామసంకీర్తన కచేరీలను నిర్వహించారు. సాయికుల్యంత్ హాలులో స్వామి సన్నిధిలో వీరు పాడిన పాటలలో కొన్ని: 'రాజ గణపతి', 'సాయిరాం సాయిరాం', 'నను బ్రోవమని చెప్పు నారీ శిరోమణీ', 'శ్రీ వేంకటేశ మాంపాహి.'

ఆదిలాబాద్ జిల్లా భక్తుల పర్తియాత్ర

ఫిబ్రవరి 19వ తేదీన 2,300 మంది ఆదిలాబాద్ భక్తులు పుట్టపర్తిని సందర్శించారు. గత 11 సం||లుగా ఆదిలాబాద్ నుండి వేలాదిగా భక్తులు ప్రతి సంవత్సరం ప్రశాంతి నిలయాన్ని సందర్శిస్తూనే ఉన్నారు. జిల్లా అధ్యక్షులు శ్రీ పి. వెంకట్రావు సాయికుల్యంత్ హాలులో ప్రసంగిస్తూ, ఆదిలాబాద్ నుండి వచ్చిన భక్తులలో అధికులు గ్రామీణులు. వీరంతా స్వామి నామంతో పొలాలలోకి ప్రవేశించి, సేద్యంచేసి, వచ్చిన పంటను స్వామి ప్రసాదంగా భావించి ఆనందంగా జీవితాన్ని గడుపుతున్నారు, అన్నారు. సాయినామ మహిమను గురించి చెప్పారు. "సాయి అన్న రెండక్షరముల పలుకు దివ్యజీవితానికి పలకరింపు; సాయి అన్న రెండక్షరముల

పిలుపు జీవిత లక్ష్యానికి మేలుకొలుపు; సాయి అన్న రెండక్షరముల తలపు సకల సాధనల మేళవింపు" అని కీర్తించారు.

తదుపరి, ఆదిలాబాద్ భక్తులు సాయిమార్గంలో పయనిస్తే చేకూరే సత్ఫలితాలను వివరిస్తూ 'సాయిపథం' నాటికను సమర్పించారు.

సాయిమాతకు కృతజ్ఞతా సుమాంజలి

ఫిబ్రవరి 21, 22, 25 తేదీలలో సాయి విద్యార్థినీ విద్యార్థులు భగవాన్ బాబావారికి కృతజ్ఞతాభివందనములు సమర్పిస్తూ సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను నిర్వహించారు.

ఫిబ్రవరి 21వ తేదీన శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు, ప్రశాంతి నిలయం 10, 12 తరగతుల బాలురు సాయిగాయత్రీ పఠనంతో తమ కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభించారు. వ్యాఖ్యానాలతో, సంకీర్తనతో స్వామితో వారికి కలిగిన అనుభవాలను, వారిపై భగవాన్ బాబావారి దివ్యప్రేమ ప్రభావాన్ని వివరించారు. 'సాయి! మీ ప్రేమ మాదే సుమా.... సాయి మా హృదయ సంగీతమా... మా హృదయ ఆధారమా...' పాట భక్తులను అలరించింది.

ఫిబ్రవరి 22వ తేదీన శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు, ప్రశాంతి నిలయం 10, 12 తరగతుల బాలికలు క్షిప్తసమయాలలో వారి ప్రార్థనలకు భగవాన్ వెనువెంటనే స్పందించి, అపరిమితమైన అనుగ్రహంతో ఆదుకున్నారని చెప్పారు. ఆ ఉదంతాలను రమణీయంగా చిత్రీకరించారు.

ఫిబ్రవరి 25వ తేదీన శ్రీమతి ఈశ్వరమ్మ ఇంగ్లీషు మీడియం హై స్కూలు 10వ తరగతి రెండవ బ్యాచ్ విద్యార్థినీ విద్యార్థులు భగవాన్ కి కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా సమర్పించిన కార్యక్రమంలో అచ్చ తెలుగు పదాలతో రూపొందిన పాట, 'నా పాలిట దేవుడు నను పాలింపగ వచ్చాడు' విశేషంగా పేర్కొనదగినది.

- దివి చతుర్వేది

అభిరుచి - అభ్యాసం

ఒకసారి వివేకానందుడు కొంతమంది గ్రామస్థులతో కలసి సంతకు వెళ్ళి తిరిగి వస్తున్నాడు.

వారిలో కొంతమంది స్త్రీలు సంతలో చేపలను అమ్మి, ఖాళీ బుట్టలతో వస్తున్నారు.

మరి కొందరు పువ్వులను అమ్మి ఖాళీ బుట్టలతో తిరిగి వస్తున్నారు.

మార్గమధ్యంలో ఉన్నట్లుండి వర్షం ప్రారంభమైంది. వారితోపాటు ఉన్న ఒక పూల వ్యాపారి, ఆ రాత్రికి తన యింట ఉండమని కోరినాడు. అందరితోపాటు వివేకానందునికూడా ఆహ్వానించాడు.

పూల వ్యాపారి తనకు ఉన్న దాంట్లోనే వారందరికీ అల్పాహారాన్ని అందించి, స్త్రీలు లోపల, పురుషులు వెలుపల పడుకోవటానికి ఏర్పాటు చేసినాడు.

ఆ ఇంటిలో అంతటా పువ్వుముల సుగంధమే వ్యాపించినది. లోపల పడుకున్న స్త్రీలలో చేపలను అమ్మిన ఒకామె లేచి, “నాకు ఏదో వాసన వస్తున్నది, నిద్రపట్టడం లేదు” అన్నది.

మరో స్త్రీకూడా లేచి, “నాకుకూడా నిద్ర పట్టడంలేదు, ఈ పూలవాసనవలన తలనొప్పి కూడా వస్తోంది. నాకొక ఉపాయం తోచింది. మన ఖాళీ చేపల బుట్టలను తెచ్చి తలక్రింద పెట్టుకుందాము. చేపల వాసనకు మనకు మంచి నిద్ర వస్తుంది” అన్నది.

వారిరువురూ ఆవిధంగానే చేసి హాయిగా నిద్రపోయారు.

వివేకానందుడు ఈ మాటలను విన్నాడు. ఆ ఇంటి యజమాని అయిన పూల వ్యాపారికి, వివేకానందునికి కూడ చాలాసేపు నిద్రపట్టలేదు. చేపల వాసనవలన వారికి తలనొప్పి వచ్చింది.

వివేకానందుడు ఈ రెండు అవస్థలను పురస్కరించుకొని ఈవిధంగా అనుకున్నాడు: “చేపలను

అమ్మేవారికి పూల వాసన గిట్టదు. పువ్వులనమ్మేవారికి చేపల వాసన గిట్టదు. దీనికి కారణం వారివారి అభ్యాసములే. మానవుల అభిరుచులు వారివారి అభ్యాసములమీద ఆధారపడి ఉంటాయి.” ఈవిధమైన సత్యాన్ని తాను అనుభవపూర్వకంగా తెలిసికొన్నాడు.

మన అభిరుచి మన అలవాట్లమీద, మనం పుట్టి పెరిగిన వాతావరణం మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. కనుక, బాల్యం నుండి మంచి అలవాట్లను అలవరచుకోవాలి.

- బాబా

చిత్రకారులు: భావరాజు వేంకట సత్యమూర్తి

మహిత మంగళం

డా॥ జంధ్యాల సుమన్ బాబు

పల్లవి: శ్రీ ప్రశాంతి వాసునకు శివశక్తి రూపునకు
మా స్వామి చరణాలకు మహిత మంగళం

నిగమాగమ వేద్యునకు నిఖిల లోక వంద్యునకు
మా స్వామి రూపమునకు మహిత మంగళం

నింగిలోని మేఘమాల నీలిమ తలదన్నేటి
మా స్వామి ముంగురులకు మహిత మంగళం

విధి వ్రాసిన నుదుటి వ్రాత విలాసముగ తిరగ వ్రాయు
మా స్వామి ప్రేళ్ళకు మహిత మంగళం

భవ భయమును తొలగించి, అభయము దయచేసేటి
మా స్వామి హస్తములకు మహిత మంగళం

వేయి చందమామలకు వెన్నెల సరిదిద్దేటి
మా స్వామి నవ్వులకు మహిత మంగళం

మదిలోపలి అజ్ఞానపు మాయను తొలగించేటి
మా స్వామి చూపులకు మహిత మంగళం

భక్తకోటికంతటికీ శక్తి ప్రసాదించునట్టి
మా స్వామి నామమునకు మహిత మంగళం

భువనమ్మును ప్రేమసుధా భవనమ్ముగ మార్చునట్టి
మా స్వామి ప్రేమకు మహిత మంగళం.

మహాశివరాత్రి: శ్రీ సాయిశ్వర లింగాభిషేకం, అఖండ భజన, మహాప్రసాద వితరణ

ప్రశాంతి నిలయంలో చైనీయుల నూతన సంవత్సర వేడుకలు

Date of Publication 23rd March 2017

'సాయిపథం' నాటికలో ఒక దృశ్యం

చైనీయుల నూతన సంవత్సరాది కార్యక్రమం

'విద్యావాహిని' బాలల సాంస్కృతిక ప్రదర్శన

చలించని మనస్సు, భ్రమించని దృష్టి అవసరం

ఒక పేపర్ పైన ఒక పూలతీగ బొమ్మను గీసావు. బయటి గాలి ఎంత తాకినప్పటికీ పేపర్ కదులుతుందికాని, పూలతీగ కదలదు. అదేవిధముగా, నీ హృదయంలో పాతుకొనిపోయిన భగవద్భావం బయటి 'గాలి'కి ఏమాత్రం చలించకూడదు. "బయటి ప్రపంచ పరిస్థితులవలన నా నమ్మకం చలిస్తున్నది" అంటే అది సరియైన నమ్మకం కాదు. నీలో సరియైన నమ్మకమే ఉంటే, సరియైన ప్రేమయే ఉంటే - లోకం తలక్రిందులైనా అది కదిలేది కాదు. చలించని మనస్సును, భ్రమించని దృష్టిని కలిగి యుండడమే మానవుని కర్తవ్యం. క్షణక్షణానికి చావు, పుట్టుక.... చావు, పుట్టుక... ఇది మంచిది కాదు. ఎప్పుడో ఒకతూరి ఛస్తే ఎవరైనా ఏడుస్తారుకాని, ప్రతి దినమూ చచ్చేవానికి ఎవరేడుస్తారు?! వచ్చి పోయే సందేహాలతో సతమతమయ్యేవారు చావు పుట్టుకల మధ్యలో ఉండేవారే! కనుక, మన విశ్వాసం గట్టిగా ఉండాలి. అలాంటివారికి భగవంతుడు కించితైనా బాధ కలిగించడు. కష్టము లన్నింటికీ కంచుగోడవలె అడ్డు తగిలి సంరక్షిస్తుంటాడు.

- బాబా

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్ లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్ సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.